

revija Zveze tabornikov Slovenije

tabor

januar 2015, letnik LX

Karamelizirano jabolko
Taborništvo za novo desetletje

20 let v sistemu
zaščite in reševanja

TABORNIKI

Kolofon

Glavna in odgovorna urednica
Nina Medved (mjedwed@gmail.com)

Urednik fotografije
Matic Pandel (matic.pandel@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (igor.bizj@gmail.com)

Lektoriranje
Zala Šmid (zallasmid@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jure Ausec, Miha Bejek, Jaka Bevk, Vesna Bitenc, Gašper Cerar, Borut Cerkvenič, Petra Bregant, Teja Čas, Tea Derguti, Mojca Galun, Tomaž Horvat, Primož Kolman, Frane Merela, Jona Mirnik, Urša Može, Boris Mrak, Anja Novljan, Tadej Pugelj, Lucija Rojko, Tadeja Rome, Tomaž Sterniša, Zala Šmid, Domen Šverko, Blaž Zupančič.

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Einspielerjeva 6, Ljubljana
01/3000-820
pisarna@taborniki.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport RS.

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze tabornikov Slovenije s poravnano letno članarino. Članarina in prejemanje revije sta vezana na koledarsko leto (januar-december).

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Novo leto, nove spremembe

December je bil čas za praznovanje in druženje, zdaj pa smo že zakoračili v novo leto. Čeprav merimo taborniki čas po šolskem kole-darju in smo v resnici prestopili v drugo polovico leta, se 2015 ponuja kot priložnost, da uvedemo spremembe, se lotimo novih projektov in pripeljemo naše leto do njegove krone - letnih taborjenj.

Spremembe pa so se že zgodile v ekipi revije Tabor: z januarsko številko je namreč nova Taborova lektorica postala Zala Šmid, mlada, a izkušena jezikoslovka, ki bo poskrbela za brezhibnost besedil. Novi urednik fotografije je postal Matic Pandel, katerega fotografsko delo in volja pričata, da bo tudi ta plat revije dobila novo svežino. Vloga glavne in odgovorne urednice sem prevzela jaz.

Zato vas vabim, da raziščete januarsko številko in se spoznate z novimi rubrikami, ki smo jih uvedli - prvo boste našli že na tej strani, Zgodbo z naslovnice. Potem pa se spleta pokukati še na strani 19 in 20, 33, 43 in 44.

Hitro boste opazili še eno spremembo: Pingvini, ki so nas tri leta razveseljevali v obliki zgodb, so postali novi ambasadorji revije. Tako vas bo Tina opozarjala na zanimive aktivnosti za naše najmlajše, MČ-je, Vid bo poskrbel, da vam ne bodo ušle pomembne informacije iz sklopa Dogodivščina, Rok vas bo spremljal na poučnih straneh sklopa Raziskovanje in Nejc na mednarodnih straneh. Miha, njihov vodnik, bo bdel nad vsebinami za nekoliko starejše bralce, Korajža pa vas bo opominjala na informacije v zvezi z revijo, kot na primer kdaj je rok za oddajo prispevkov.

Zabavajte se ob raziskovanju prve številke že kar 60. letnika revije Tabor, jaz pa vam v letu 2015 želim vse dobro ter kopico taborniških trenutkov, ki se jih boste še dolgo spominjali!

Nina Medved,
glavna urednica

Zgodba z naslovnice

Avtor fotografije: Matic Pandel

Prelaz Ljubelj, Slovenija, januar 2015

Fotografija je bila posneta na zimskem izletu PP-jev iz Rodu Podkovanega krapa Ljubljana na prelazu Ljubelj, ki je prekrasna izletna točka z izvrstnim sankališčem, še posebej na sončno prvo nedeljo v letu. Kjer smo se ta dan sankali Krapci, poleti drvijo starodobni avtomobili!

Aktualno

- 4 Novice / Prvi od treh dobrih mož in Humanitarna nota
- 5 Novice / Čajanke tako in drugače
- 6 Novice / Čas za izlete in Taborniška moda
- 7 Novice / Fotka meseca in Čestitamo

Igra

- 8 Veščine / Zgodba o snegu ter Križanka in Snežna krogla

Dogodivščina

- 12 Veščine / Potegavščina
- 13 Akcija / Kmečki upori
- 14 Naredi sam / Ročaj noža
- 16 Zavozlano / Sredinska pentlja

Raziskovanje

- 17 Orientacija / Orientacija in varnost
- 18 Kosobrinovi pripravki / Pravi peteršilj
- 19 Z ognjišča / Karamelizirano jabolko
- 20 Varno v naravo / V času prehladov
- 21 Astronomija / Zimska ozvezdja - Dvojčka, Rak in Lev
- 22 Taborniška skrinja / V družbi urednikov

Aktualno

- 24 Tema meseca / Taborništvo za novo desetletje
- 28 Intervju / Žan Djordjević Štebih

- 30 Strokovno / Čipka za tabornike
- 31 Strokovno / 20 let v Civilni zaščiti
- 32 Stran vodstva ZTS / Razpis volitev organov ZTS in Obisk tabornikov iz tujine
- 33 Mnenje / Ali je LMB taborniška akcija?
- 34 Mednarodno / Mednarodne akcije 2015
- 35 Svetkova avantura / S svojim vodom spoznaj deželo vzhajajočega sonca
- 36 Od rodov / 55 let Rodu Rožnik

- 38 Reportaža / Za tvoj dar MI JE MAR!
- 39 Od rodov / Predbožična GOOT avanturica in Lov na magično drevo
- 40 Od rodov / Kako se kuža zjutraj umije in Decembrski oddih
- 41 Od rodov / Izkušnja, ki ji ni para in Teden dobrih del
- 42 Od rodov / In memoriam: Roman Zupan in Posvet mariborskega območja

Razvedrilo

- 43 Strip o Lisjakih / Lisjaki postanejo stezosledci
- 44 Knjigožer in filmoljub / Rolf gozdovnik
- 45 Pesmarica / Ne volim januar

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Praznovanje po taborniško

Besedilo: Uredništvo

December je bil vse prej kot bel, a tudi ob zimskem solsticiju tabornikom ni manjkalo dobre volje. Praznične luči in čajanke so poskrbele, da je bil pretekli mesec čas za rajanje in zabavo.

Začetek meseca je bil delovno in gibalno naravnano. Tisti, ki jih ni strah teme, so se odpravili na **Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje (ZNOT)** v Ihan, o čemer smo poročali v prejšnji številki. V Logatcu je potekal posvet **Komisije za vzgojo, izobraževanje ter delo z odraslimi v Zvezi tabornikov Slovenije (KVIDO)** in ugotovitve s posveta najdete v rubriki Teme meseca. Rodovi so se aktivno promovirali, da bi v letu 2015 prejeli čim več donacij iz naslova dohodnin. Posamezniki lahko namreč s posebnim obrazcem na pristojno davčno upravo sporočijo, kateremu društvu želijo donirati del dohodnine (0,5 %), obrazec pa je treba vložiti do konca tekočega leta. Verjamemo, da ste bili pri tem uspešni!

Kolaž božičnih delavnic Jadranskih stražarjev.
Foto: Petra Mekiš

Rašičani so organizirali praznični sejem s četrtno skupnostjo Šmarna gora. Foto: Sara Kern

Humanitarna nota

Rod **puntarjev Tolmin** je organiziral ločeni čajanki za MČ-je in GG-je, saj so starejši taborniki rajali čez noč. V **Rodu Stane Žagar - mlajši Kranj** so postali Božički za en dan (gre za humanitarno akcijo obdarovanja otrok v socialni stiski). Za MČ-je in GG-je so organizirali ločeni čajanki in GG-ji so šli na nočni pohod. Humanitarno obarvan je bil december tudi za **Rod Samorastniki Ljubljana**, ki je obdaril otroke iz socialno šibkejših družin v sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine. V **Rodu bistriških gamsov Kamnik** so zbirali povodce, hrano in igrače za živali. Vrhunec njihove čajanke je bilo kegljanje v temi, kjer so otroci nosili zapestnice, ki se svetijo v temi, podobno osvetljena sta bila kroglja in kegljišče. V **Rodu sivih jelš Trebnje** jih je obiskal Dedek Mraz, izdelovali so lampijončke skupaj z varovanci Doma starejših občanov, s katerimi pogosto sodelujejo. Čajanko so združili z rednim občnim zborom. Za starejše občane so napekli piškote v **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** in izdelovali voščilnice. Tudi v **Rodu Bela jadra Prade** so izdelali voščilnice ter obujali taborniške spomine.

Prvi od treh dobrih mož

Spletne strani rodov in profili na socialnih omrežjih so bili polni voščil z iskrenimi željami. Taborniki pa se v tem času radi družimo na čajankah, ki jih ni manjkalo. V **Rodu Enajsta šola Vrhnika** so obiskali prvega od treh dobrih mož, Miklavža, saj je že star in težko hodi. Čajanko so organizirali kar v lokalni knjižici, kjer so pripravili okusne slaščice. Z Miklavžem so se taborniki **Rodu svobodnega risa Kočevje** srečali na sejmu, kjer so otroci izdelovali venčke iz naravnih materialov, na koncu pa so se z Miklavžem fotografirali! Zabavali so se tudi na čajanki in obiskal jih je Dedek Mraz.

Tango po taborniško. Foto: Urša Nagode

Kreativna čajanka Mladih borov iz Ajdovščine. Foto: RMB

Čajanke tako in drugače

Čajanka je klasična akcija, vendar jo rodovi pripravljajo zelo različno. Nekateri so jo popestrili z nočnim opisom poti (**Rod zelene sreče Železniki**), nočnim pohodom z lučkami (**Rod skalnih taborov Domžale** in čete), spretnostnimi igrami (**Rod belega konja Slovenske Konjice**), plesom in skeči (**Rod Črnega mrava Ljubljana**), ogledom fotografij iz preteklih akcij (**Rod aragonitnih ježkov Cerklje**) ali Božičkovim diskom in srečelovom (**Rod soških mejašev Nova Gorica**). Na čajankah so se tudi sladkali: v **Rodu jadranskih stražarjev Izola** s piškoti, poleg tega so izdelovali lanterne in v dar prejeli glinen obesek za rutico. S tiramisujem in sadno solato, ki so se ju naučili narediti v **Rodu Ukročena reka Maribor**, zraven pa so plesali ter izdelali voščilnice z odtisi rok. Pa s kokosovimi kroglicami izpod rok MČ-jev **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** in predstavo Romeo in Julija. Dobrote se da tudi prodajati na božično-novoletni tržnici (**Rod morskih viharnikov Portorož**).

Tudi kreativnosti ni bilo konca: izdelovanje okraskov (**Rod Jezerska ščuka Cerklje**), jelenčki in voščilnice (**Rod Mladi bori Ajdovščina** je Dedek Mraz obdaril s 23 rdečimi ruticami in nekaj zelenimi!), okraševanje papirnatega snežaka z odgovori na vprašanja: "Zakaj sem prišel/a k tabornikom?" in "Kaj bi rad postal, ko bom velik?" v **Rodu II. SNOUB Ljubo Šercer** in okraševanje smrečice iz kartona v **Rodu bistrega potoka Muta**. Koroški rodovi so izvedli tudi Stojnico upanja v 4 različnih krajih, kjer so pekli palačinke za obiskovalce. V **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so imeli čajanko prvakov in na mladinskem festivalu vadili zaupanje ter pisali samim sebi v prihodnosti skupaj z obiskovalci, "državljeni Življenja".

Nekateri rodovi so organizirali svoje božične sejme (**Rod kraški j'rt Sežana**, **Rod Močvirski tulipani Ljubljana**, **Rod Pusti grad Šoštanj**, ki je leto zaključil s slavnostno večerjo), nekateri pa so odšli na lokalne

sejme (**Rašiški rod Šmartno**). **Rod Topli vrelec Topolšica** je čajankoval v Domu krajanov.

V **Rodu XI. SNOUB Miloša Zidanška** so si pred prihodom Dedka Mraza ogledali film Ledeno kraljestvo in na humanitarnem božičnem dvorišču izdelali božično vas iz gline in smrečja. Enako navdušeni nad filmom so **Morski viharniki**, ki so si ga ogledali na zimovanju na Kovku in postali pomagači Dedka Mraza.

Rodovi so različno proslavili konec leta, poleg čajanke je **Rod Lilijski grič Pesje** odšel s starši članov na turistično orientacijo v Zagreb, kjer je vsaka kontrolna točka predstavljala eno znamenitost. Prejeli so luč miru, tako kot v **Rodu Sotočje Nazarje**, ki se je praznično zabaval, zaostajali niso niti v ljubljanskih rodovih **Beli bober**, **Tršati tur** in **Zmajev rod**, prav tako v **Rodu Hudi potok Šmartno ob Paki**. O jelkovanju **Rodu Veseli veter Murska Sobota** si lahko preberete v rubriki Od rodov. Nove rutice so podelili v **Rodu upornega plamena Mengeš**, za člane **Šaleške zveze tabornikov** pa je potekal žur v zelenem.

Če nisi oblečen v zeleno, ne moreš not! Foto: SiNi

Februarski Tabor

Korajža vas vabi: Pošljite prispevke za februarski Tabor na revija.tabor@gmail.com.

Uredništvo vam bo sporočilo, ali je na voljo prostor za vaš prispevek, lahko pa tudi, da bo besedilo nekoliko skrajšalo ali uredilo. Rok za oddajo člankov je **četrtek, 29. januar!**

Čas za izlete

Prenekateri rod je prejel luč miru: nekateri so šli ponjo v tujino, delili so jo v svojih krajih, jo predstavljali na televiziji ... Nekateri rodovi kot **Svobodni risi**, **Snežniški ruševci**, **Šoštanjčani** in **Koroški jeklarji** pa so jo nesli na vsa mogoča mesta: k župniku, županu, na reševalno postajo, h gasilcem, na mejni prehod, na ugasli vulkan, po skrivnih partizanskih poteh, na več vrhov in k vojakom. Mir lahko doseže še tako skrite točke Slovenije!

Marsikateri rod je užival na zimovanju: člani **Jezerskega zmaja** so postali podaniki iz filma Jaz, baraba, člani **Rodu Podkovani krap Ljubljana** so kradli zastavi dveh taborov, pekli mafine v pomarančnem olupku, pa tunine kolačke; **Rod kraških viharnikov Postojna** se je uril v orientaciji in gledaliških spretnostih. Njihovi Žlehtki so za svoja vodnika Nino in Nina pripravili orientacijo presenečenja. Samo z vodstvom so jesenovali **Vrhničani** (ustvarili so video prijavo na razpis naše revije Naredimo skupaj in trenirali pisanje novičk) in **Rod Severni kurir Slovenj Gradec** (oblikovali so rodovo strategijo, iskali zaklade z geocachingom, diskutirali o mednarodnih akcijah). **RST Domžale** je vodnike peljal v čokoladnico Zotter, GG-ji in PP-ji iz **Pokljuškega rodu Gorje** so izdelovali volnene figurice, **Rod modrega vala Trst-Gorica** je organiziral igre grajskega norca.

Taborniki so se greli na različne načine: **Celjani** na plezanju, **Novomeščani**, **Sive jelše** in starejši taborniki iz **Cerknega** na kopanju, na pohodu do Mengeške kočice (**Rod Heroj Vitez Ljubljana**), ob pregledovanju šotorov (**Rod Sivega volka Ljubljana**), kidanju snega domačinom (**Koroški jeklarji**) in urejanju kuhinje v koči (**Rod Črno jezero Slovenska Bistrica**).

Pa potovali smo: v Zagreb (**Rod Bičkova skala Ljubljana**), v Maribor (**Rod Srnjak Logatec**), v Budimpešto, kjer sta bila **Tršati tur** in **Rod Stane Žagar - mlajši**. Murenčki RUP Mengeš so preizkusili, kako je biti pilot, pleskar, vrtnar, **Ruševci** pa so z najmlajšimi obiskali psičko Gubo (prispevek najdete v rubriki Od rodov). **Veseli veter** je na vodniškem tečaju poučil 6 udeležencev o Programu za mlade in duhovnosti, kako razvijati kreativnost, dobro planirati. **RMB Ajdovščina** je za GG-je pripravil nočno orientacijo in jim podelil rutice.

Dedek Mraz je prisluhnil skritim otroškim željam.
Foto: Sara Stiplovšek

Taborniška moda

Kar nekaj rodov se je uredilo po taborniško: vod RJB iz **Cerknice** z vodovimi ruticami in PP-ji iz **Rodu Črnega mrava** z ročno obarvanimi majicami. Udeležili so se tudi Tečaja aktivnega taborništva (TAT), se urili v orientaciji in poslušali predavanje iz razvojne psihologije. Novi rodovi puloverji so razveselili **Podkovane krape**.

Rod Lilijski grič Pesje na izletu v Zagrebu. Foto: RLG

Fotka meseca

Človekov najboljši prijatelj.

Foto: Marko Vidmar

Čestitamo

Obsežnejši prispevki v lokalnih medijih naredijo ogromno za prepoznavnost taborniških rodov. Zato se veselimo skupaj z **Rodom svobodnega Kamnitnika Škofja Loka**, saj je Loški utrip objavil prispevek o njihovem letu. **Črni mrav** je izdal prvo številko Mravljinčka, rodovega glasila. **RMV Trst-Gorica** je zasedel osrednje strani v Primorskem dnevniku, govora je bilo o taborjenju in obisku partizanske tiskarne, ki smo ga že omenili v reviji. Na občnem zboru so RMV-jevci sprejeli novo rodovo upravo in podelili priznanja dolgoletnim članom. Tudi v **Velenju** se dogajajo spremembe: na izrednem občnem zboru so potrdili novo vodstvo rodu, in sicer starešino Aleša Ojsterška, načelnico Manco Dremel in pomočnika načelnice Žigo Gregorina.

Severni kurirji so v projektu Objem topline z osvojenim 3. mestom pridobili finančna sredstva za projekt Nizozemska 2015 - Haarlem Jamborette. S pomočjo teh sredstev bodo lahko finančno razbremenili udeležence projekta. Izdali pa so tudi svoj koledar.

Prestizhne nagrade Zlate skalce 2014 so podelili v **Domžalah**. Veselo je bilo tudi v **Rodu Rožnik**, ki praznuje 55 let (več v ločenem prispevku) in čigar članica, Neža Rožmanec, je za več kot 10-letno udejstvovanje v njihovem društvu prejela posebno priznanje Športne zveze Ljubljana. 60 let obstoja je praznoval tudi **Rod dobre volje Ljubljana**, ki je ob tej priložnosti prejel posebno priznanje iste zveze. Vsem iskreno čestitamo!

Korajža pojasnjuje: **Novice** pripravljamo v uredništvu, črpamo pa iz informacij, ki jih pošljejo rodovi ali ki jih izbrskamo na vaših spletnih straneh. Rodove prosimo, da nam napišete na revija.tabor@gmail.com, kaj zanimivega ste počeli pretekli mesec.

Lahko pa pošljete tudi novičko za rubriko **Od rodov** (1300 znakov s presledki). Obvezno priložite fotografije, ki vas prikažejo v najboljši luči, brez vodnih žigov in pripisov. In ne pozabite sporočiti imen avtorjev!

Zgodba o snegu

Besedilo in slika: Petra Grmek

Nekega zimskega dne je skupina otrok žalostno pogledovala v oblačno nebo. Čeprav se je po mestu že nekaj tednov govorilo, da "diši po snegu", so zaman čakali prve snežinke, ki bi pobelile bližnjo dolino in jo tako spremenile v njihovo najljubše sankališče ...

V enem dnevu je v
nekaterih krajih v
Sloveniji leta 1970
zapadlo tudi več kot
meter novega snega!

Sneg pa zna kdaj tudi malo pohiteti –
leta 1972 je prvič snežilo že skoraj ob
začetku šolskega leta – 11. septembra!

... medtem pa se je nekaj tisoč metrov nad njimi znotraj oblaka zares pripravljalo na sneženje. Vodna para, ki sestavlja oblak, se je zaradi mraza začela spreminjati v ledene kristale – zaradi mraza bo končno namesto v obliki dežja na zemljo padla kot sneg! Po deževnem letu bodo padavine tokrat po dolgem času koga tudi razveselile – vsaj otroke, ki si zimo brez snega le težko predstavljajo.

Čeprav so nebo nad mestom že pred nekaj dnevi popolnoma prekrili sivi oblaki, se je na sneženje začelo pripravljati, šele ko se je dovolj shladilo in se je temperatura zraka spustila blizu ledišča. Da snežinke uspešno pripotujejo do tal, ne da bi se pri tem stalile in postale dež, mora imeti zrak blizu o, zagotovo pa manj kot 5 stopinj Celzija.

Ali veš, da je najdebelejša snežna odeja v Sloveniji (na Kredarici) merila kar 7 m?

Za sneg pa ni nikoli premrzlo, čeprav pri zelo nizkih temperaturah bolj poredko pride do sneženja, saj takrat v zraku običajno primanjkuje glavne sestavine snega – vodne pare. Tudi sicer je sneg, ki zapade ob nižjih temperaturah, bolj suh, snežinke so takrat manjše, medtem ko se pri višjih temperaturah blizu ledišča snežinke združijo v kosme in tla prekrijejo kot mehka in vlažna odeja "južnega" snega.

Na srečo otrok je bil danes pravi dan – vodna para v oblakih se je spreminjala v majcne ledene kristale nešteti oblik. Te so povečini spominjale na drobne šesterokrake zvezdice, ki so kmalu zapustile sive oblake in pričele svoje potovanje proti tlam.

Če bi sešfeli višino vsega zapadlega snega na Kredarici v zimi med letoma 2000 in 2001, bi ta presegla 16 m!

Če tudi se sliši zelo čudno, na najhladnejši celini Antarktiki v celem letu pade manj padavin kot v Sahari! Tamkajšnji zrak je namreč tako suh, da Antarktiko nekateri zato imenujejo kar ledena puščava.

Največji in tako najtežji kristali so na svoji poti prehitevali nekatere manjše in počasnejše, z nekaterimi pa so se združili in pot nadaljevali skupaj kot snežinke. Tudi te so bile od blizu, prav tako kot poprej kristali, videti kot drobne krhke zvezde in ravno tako med njimi nisi mogel najti dveh enakih. Kaj kmalu pa so se začele tudi snežinke združevati v velike snežne kosme, ki so tiho pristajali na pomrznjena tla travnikov in tiste doline.

Včasih se tudi zima sfežka poslovi – leta 1974 je pri Bohinjskem jezeru snežilo še 10. junija!

Otroci so že hiteli na podstrešja, v kurilnice in kleti po zaprašene sani, saj so veselo ugotovili, da se je mraz zadnjih nekaj dni obrestoval – pomrznjena tla so se iz običajne sivine betona postopoma in niti ne prav počasi začela odevati v zimsko snežno belo barvo. Končno je prišel čas zimskih radosti!

Tina te uabi: Izdelaj svojo snežno kroglo in osvoji MČ veščino Vremenoslouec!

Križanka

Besedilo in slika: Petra Grmek

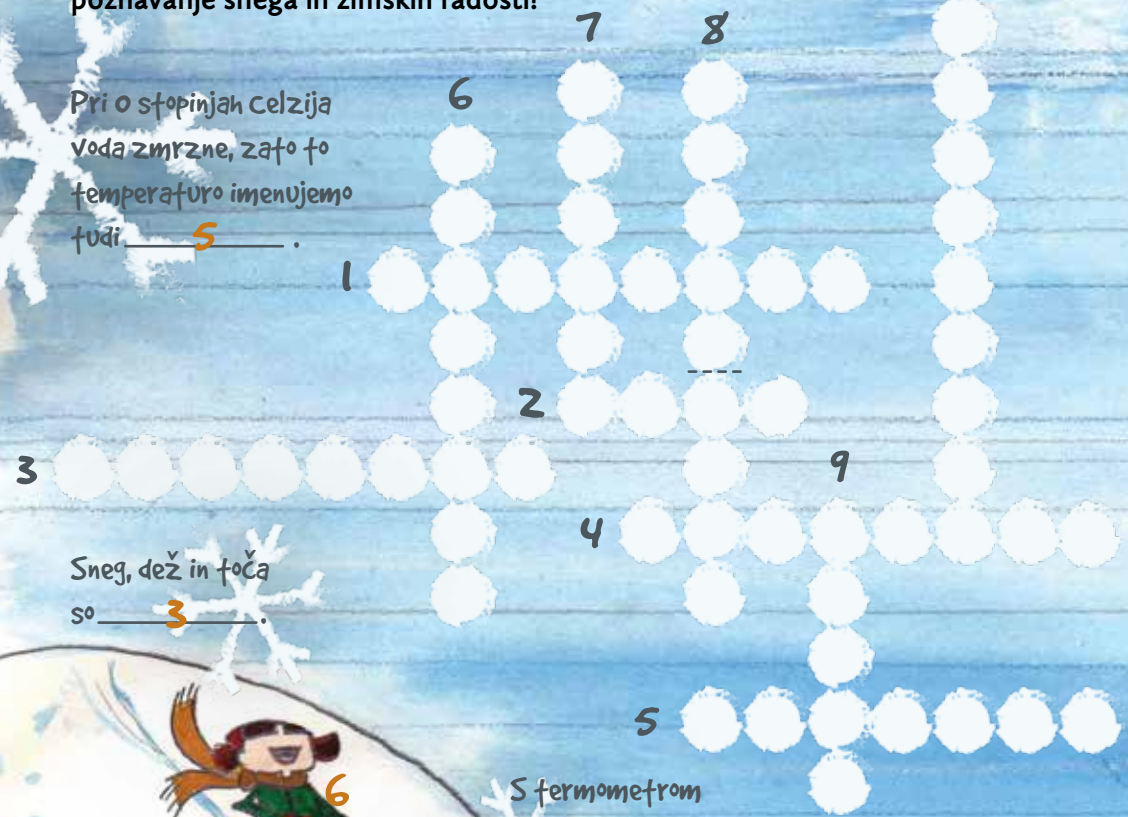
Reši križanko in preveri svoje poznavanje snega in zimskih radosti!

Pri 0 stopinjah celzija voda zmrzne, zato to temperaturo imenujemo tudi 5.

Če je dovolj mraz, se 8 v oblakih iz plinastega spremeni v trdno stanje, in tako nastanejo ledeni 4.

Sneg, dež in foča so 3.

S termometrom merimo 10.

Snežna krogla

Besedilo in slika: Urša Može

kaj potrebuješ:

prazen kozarec za vlaganje

plastična figurica

univerzalno lepilo

košček modelirne mase

dve žlici bleščic

pol kozarca glicerina

pol kozarca vode

1

v maso možno vtisnemo figurico

modelirna masa

lepilo

pokrovček kozarca

preverimo, če drži, tako da vse skuraj obrnemo na glavo.

2

kozarec do vrha napolnimo z glicerinom in vodo ter dodamo bleščice.

3

4

tesno privijemo pokrovček na kozarec in...

snežno kroglo dobro potresemo...

Kako nekoga dobro potegniti za nos

Besedilo: Blaž Zupančič

Vsak bodoči animator mora poznati zakonitosti dobre potegavščine. Čeprav niso v uradnem opisu zahtev za osvojitev veščine Zabavljáč, bi verjetno vsak vodnik to veščino z veseljem podelil dobremu štoserju. Potegavščine so drugačne od ostalih aktivnosti animatorja (nastopanje in vodenje večernih programov), ker se moramo pri njih držati posebnih pravil. Zato vam želimo dati nekaj napotkov, kako pripraviti dobro potegavščino.

Najprej, kaj je dobra potegavščina? To je običajno smešna situacija, v katero spravimo neko osebo, se iz nje pošalimo, vendar ne z namenom, da bi jo ponižali ali osramotili, ampak da bi ta oseba morda prišla do nekega novega spoznanja. Najprej pa nekaj pravil ...

Kodeks potegavščin:

- potegavščino lahko izvedeš samo na osebi starejši od sebe,
- narediš lahko le toliko škode, kot si je pripravljen sam poravnati,
- ne naredi drugemu tega, kar ne bi želel, da se zgodi tebi,
- dopustiti moraš, da se ti žrtev maščuje z novo potegavščino,
- žrtev potegavščine želimo iz območja udobja prestaviti v nelagodno situacijo, vendar moramo to početi z dobrim in ne s slabim namenom. Nočemo, da nam žrtev potegavščino zameri, ampak da jo občuduje kot nekaj, kar se ji drugače ne bi nikoli zgodilo.

Recept za potegavščino

Dobre potegavščine so trajni in najbolj žlahtni spomini. V našem rodu smo ljudi že potegnili za nos, da znamo skriti ogenj pod vodo, da je šotorka protipožarno varna, taborniki so se zbudili na kanuju sredi reke, spalke so vihrale na jamboru namesto zastave ... Najboljša potegavščina, ki jo je drug rod naredil nam, je bila, ko so nam ponoči po celem taboru posuli listke z ljubezenskimi sporočili, ki smo jih naslednji dan pobirali dve uri (in še vedno ne vemo, kdo je to bil).

Dober štoser ne postaneš takoj. Potrebne je nekaj vaje in neuspešnih poskusov, ampak se trud izplača. Vseeno pa je tu recept, ki ga je vredno preizkusiti: za to potegavščino potrebujemo tri osebe in eno žrtev. Dve osebi se v bližini žrtve začneta pogovarjati o nečem, kar je očitno nemogoče, na primer o tem,

kako je Luka na nekem taborjenju udomačil volka. Žrtev bo začel pogovor zanimati, čeprav še vedno ne bo povsem prepričana, ali je to res. Luka ne sme sodelovati v pogovoru. Osebi pa morata v zgodbo vplesti kar največ podrobnosti. Potem v nekem trenutku rečeta žrtvi, naj se kar sama prepriča, ali govorita resnico in naj vpraša Luko (tretjo osebo našega spletkarskega trojčka), kako je bilo ime volku. Ko ji bo Luka še enkrat povedal enako zgodbo, bo žrtev verjela karkoli še tako neverjetnega.

Vir: YouTube

Štose je nujno tudi posneti! Najpopularnejši video na YouTubu v letu 2014 je bila potegavščina, pri kateri je lastnik svojega psa oblekel v ogromnega pajka in z njim strašil ljudi. Pa veliko sreče in zabave pri osvajanju veščine Zabavljáč.

Vid vas uabi: Posnemite svojo potegavščino in jo delite z nami na Facebook strani revije Tabor!

Kmečki upor

líše se leto Gospodovo 1515. Maj je in na polju je ogromno dela. Naš grof je pred dobrim mesecem spremenil staro veljavo, ki sedaj narekuje, da je davek potrebno plačati, tudi če nimaš denarja - v obliki hrane, živine ali obrtniških izdelkov. Zato te dni vsi še posebej trdo garamo na njivah, da bo poleg dajatev za gospoda ostalo še kaj za nas. Med delom me ogovori Sigismund, sosednji kmet, ki gara na gruntu zraven mojega.

"Globoko je zabredla tale tvoja sestra. Ni dobro, da je zavrnila našega grofa."

"O čem pa govoriš?" mu odvrnem.

"Včeraj jo je gospod Maksimiljan povabil na dvor in jo poskušal zapeljati, a ga je tvoja sestra, ohola kot je, gladko zavrnila."

Čeprav ima grof ženo, občasno spi s kakšno od kmečkih deklet. Konec koncev ima le pravico do prve noči in verjetno tudi vseh ostalih, saj se mu kmetje niti ne morejo upreti. In namesto da bi se nam godilo bolje, je samovolja fevdalcev iz leta v leto večja.

Sigismund pa nadaljuje: "Grof je ogorčen in pobesnel. Govori se, da se namerava krvavo maščevati. Nekaj bo treba ukreniti!"

"Kaj pa boš ukrenil proti grajski straži? Preden jo uspeš premagati, bo Maksimiljan že poklical na pomoč tudi cesarsko vojsko!"

"Upor pripravljamo, Gerg. Morda je ravno to naša priložnost ... Vsak hrbet se enkrat zlomi, če ga dovolj tepeš. Razmisli in se nam pridruži jutri v Lonkovi hosti."

"Bom," mu zatrdim, posloviva se, nato pa hitro stečem proti domu.

Glavo imam polno različnih misli in srce mi podivjano razbija v prsih. "Krvavo maščeval," je rekel Sigismund. Pred hišo se zberem, grem počasi do vrat in vstopim. Sestra pripravlja kosilo. Ko me opazi, me presenečena vpraša, kako da sem tako zadihan. Gledam jo, a ji ne odgovorim. "Ali je res, da si bila povabljen na dvor?" jo vprašam. Rahlo zardi in pogleda v tla. "Donosen sem nate, a nimava veliko časa." Iz skrinje vzamem malho in začnem vanjo spravljati tistih nekaj vrednih predmetov, ki jih premoreva. Sestra še vedno stoji v kuhinji in strmi v tla. Kar naenkrat na vratih zaslišim trkanje. V hipu otrpnem, a se hitro zberem, pograbim sestro za pas in stečem skozi zadnja vrata. Zbeživa na polje, grajska straža pa za nama! "Moj bog, ujeli naju bodo," pomislim, takrat pa se mi porodi ideja, kako bi morda le lahko ubežala straži ...

Vid vas prosi za pomoč: Gozdovnice in gozdovniki, pomagajte Gergu in se pridružite kmečkim uporom, ki se bodo zgodili junija 2015. Z uodom se slikajte s petelinjimi peresi na klobukih in slike objavite na Facebook strani revije Tabor do konca januarja. Druga navodila za sodelovanje pri uporih boste prejeli kmalu. Bodite pripravljeni!

Ročaj noža

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Včasih se zgodi, da ročaj noža razpade ali se zlomi. V takem primeru noža ni treba zavreči, saj lahko sami naredimo nov ročaj, ki ga oblikujemo po lastnih željah in potrebah.

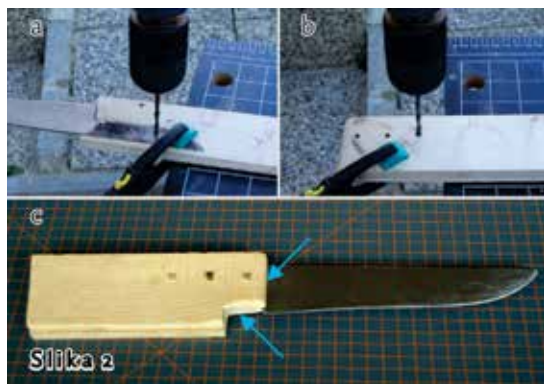
Material in orodje

Nož brez ročaja. V našem primeru smo uporabili rezilo starega kuhinjskega noža. Kot vidimo na Sliki 1a, so v ročaju rezila že izvrtane luknje za zakovice (premer lukenj 4 mm). Če teh lukenj ni, je dobro vsaj eno izvrtati. Z vrtnikom in dobrim svedrom to ne bi smelo povzročati težav, saj del rezila, ki sega v ročaj (ročaj rezila), običajno ni kaljen enako kot rezilo in je zato tam jeklo manj trdo.

Dve stranici ročaja iz tršega lesa. Dobra izbira je lahko, na primer, ustrezno velik kos parketa, letve za talne obloge ali kaj podobnega. Ploskvi stranic, ki bosta pri sestavljanju zlepljeni skupaj, naj bosta ravni in čim bolj gladki. Če je možno, pripravimo stranici tako, da je ena za debelino rezila noža debelejša od druge (Slika 1a). Tako se izognemo dodatnemu brušenju kasneje.

Zakovice. Naredimo jih iz mehkejšje kovine (medeninast ali aluminijast valj, žebelj). Debelina zakovic naj ustreza debelini lukenj v ročaju rezila, dolžina pa naj bo takšna, da pri sestavljanju ročaja zakovice na obeh straneh za približno 1 mm štrlijo iz ročaja (Slika 3d in 3e).

Orodje. Pri delu uporabimo žago za kovino in les, pilo za kovino, rašplo za les ali dleto, oster nož. Pri delu poskrbimo za varnost. Z električnim orodjem si lahko delo zelo olajšamo. Uporabimo tisto, kar znamo pravilno uporabljati, vrtnik s primernimi svedri pa je skoraj nujen za vrtanje lukenj v stranice.

Izdelava ročaja

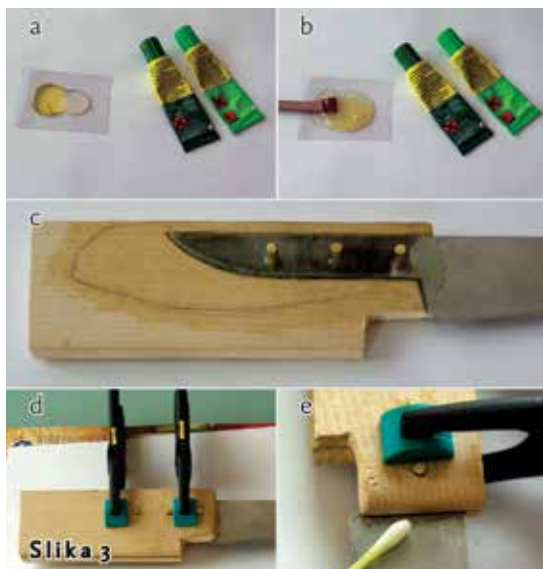
Ročaj rezila položimo na debelejšo stranico in zarišemo del, kjer bomo v stranici naredili utor. Ni odveč, če zarišemo tudi približno obliko ročaja, kot smo si ga zamislili (Slika 1a).

Za pripravo utora potrebujemo dobro nabrušen nož ali dleto (Slika 1b). Utor naj bo čim bolj enakomerno in dovolj globoko izrezan, da se ročaj rezila vanj lepo prilega (Slika 1c).

Ročaj rezila v utor na stranici pritrdimo s primežem ali z vzmetno spono in skozi luknje za zakovice zvrtno luknje v stranico (Slika 2a). Obe stranici sestavimo brez ročaja rezila, spnemo s spono in skozi luknje za zakovice na prvi stranici zvrtno luknje še skozi drugo stranico (Slika 2b). V sestavljeni stranici začasno namestimo zakovice, da se stranici ne premikata in zbrusimo, zaobljimo in čim bolj dokončno obdelamo na mestih, kjer kasneje, ko bo ročaj zlepljen, to ne bo več mogoče (žal ni slike, označeno je s puščicama na Sliki 2c). Ko sta stranici tako pripravljena, pred lepljenjem ročaj sestavimo (Slika 2c) in preverimo, da se vse v redu prilega. Če se nam zaplete pri sestavljanju med lepljenjem, je zelo težko kaj popraviti.

Stranici ročaja zlepimo z epoksidnim dvokomponentnim lepilom. Na gladko podlago (kos plastike) stisnemo primerno količino lepila iz dveh tub (približno enako iz vsake tube, Slika 3a) in lepilo zmešamo (Slika 3b). V stranico z utorom vtaknemo zakovice in v utor nanesimo lepilo, ki ga mora biti dovolj, da zapolni vse neravnine v utoru, ni pa treba pretiravati (žal ni slike). Na zakovice natakne ročaj rezila in ga pritismo, da lepo sede v utor

(Slika 3c). Lepilo nanesemo še na celotno notranjo površino stranice z vstavljenim ročajem rezila, nato preko zakovic nataknejo še drugo stranico ročaja. Preverimo, da zakovice na obeh straneh enakomerno štrlijo iz ročaja, in vse skupaj spnemo z vzmetnimi sponami (Slika 3d). Pri stiskanju iztisnemo odvečno lepilo, ki ga z rezila takoj odstranimo z vlažno krpo ali z mokro vatirano palčko (Slika 3e).

Pred nadaljnjo obdelavo ročaja moramo počakati, da se lepilo posuši. Pri nabavi lepila pazimo, da je čas sušenja nekoliko daljši, običajno 60-90 minut, da nam pri delu ni treba hiteti.

Ko se lepilo posuši in lahko nadaljujemo z delom, najprej z ne premočnimi udarci potolčemo zakovice. To naredimo s kladivom, pri tem pa pazimo, da je spodnji konec zakovice na trdi, kovinski podlagi, v našem primeru na nakovalu primeža. Pod udarci kladiva se mehkejša kovina zakovic v luknjah stranic ročaja razširi in zakovice dodatno učvrstijo stranice

ročaja noža (Slika 4a). Zakovice vedno potolčemo na obeh straneh.

Naslednji korak je oblikovanje ročaja v končno obliko. To najlažje naredimo z električnim orodjem, kot je rašpla za les na vrtniku (Slika 4b), seveda pa lahko uporabimo tudi ročno orodje, ki smo ga opisali.

Na Sliki 5a vidimo grobo oblikovan ročaj, na Sliki 5b pa je ročaj zbrusen na končno obliko. Če delamo z ročnim orodjem, zakovice zbrusimo s pilo za kovino, zaobljene dele ročaja oblikujemo z rašplo, nato pa vse skupaj zgladimo, najprej z grobim brusilnim papirjem, nato pa še s finim (Slika 5b). Na Sliki 5c je dokončan nož. Ročaj je nekoliko temnejše barve, ker je prepojen z lanenim oljem. Seveda lahko uporabimo tudi kakšno drugo sredstvo za impregnacijo lesa.

Vid opozarja: Ste se že prijavili na natečaj **Naredimo skupaj?**

Prijavljeni vodi GČ-jev in PP-jev se bodo lahko s Tomažem podali na teren in skupaj izdelali zanimive predmete iz naravnih materialov. Pošljite prijavo na

revija.tabor@gmail.com in pripišite, zakaj bi radi, da gre Tomaž z vami v naravo ter opišite, kaj bi radi, da Naredimo skupaj. Čaka vas nepozabna dogodivščina za cel uod!

Sredinska pentlja

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Sredinsko pentljo (alpski metulj, vozel srednjega moža) uporabimo takrat, kadar potrebujemo fiksno zanko nekje na sredini vrvice.

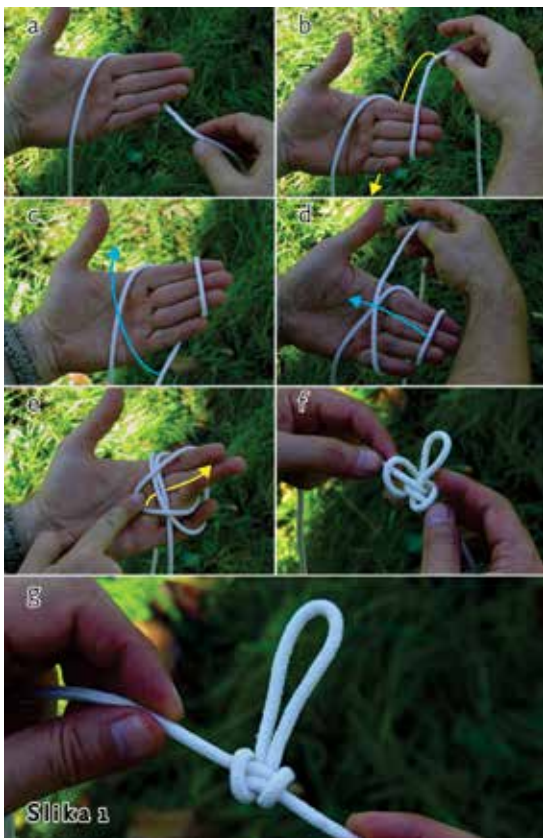
Uporaba tega vozla pri alpinizmu je z razvojem sodobnih pripomočkov precej omejena, ga pa s pridom uporabimo takrat, ko kjerkoli na vrvici potrebujemo fiksno zanko, ki ne bo drsela (pritrditev karabinov, napenjanje vrvice med dve drevesi, razbremenitev poškodovanega dela vrvice).

Zavezovanje sredinske pentlje je zelo enostavno:

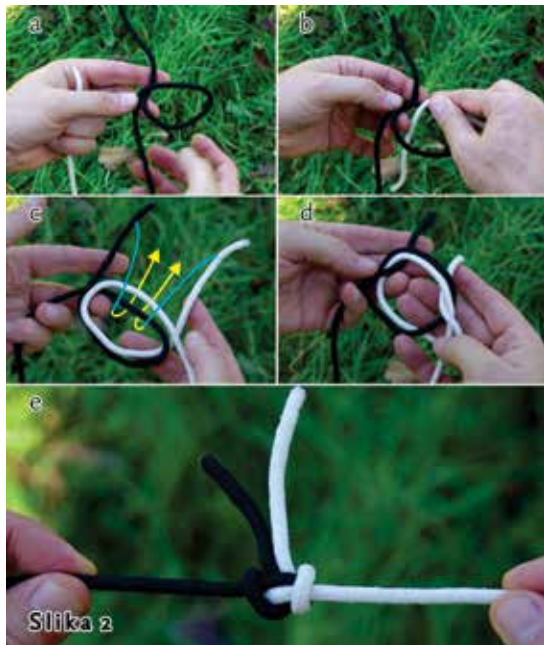
Vrvice položimo preko dlani (Slika 1a) in jo ovijemo okrog prstov (Slika 1b in 1c).

Vrvice, ki smo jo ovili okoli prstov, prekržamo preko vrvice, ki smo jo na začetku položili preko dlani (Slika 1c in 1d).

Vrvice, ovito preko prstov, potegnemo preko prekržanih vrvic na dlani (Slika 1d), nato pa jo povlečemo še pod njima (Slika 1e).

Slika 1

Slika 2

Vozel snamemo z dlani, ga enakomerno zategnemo (Slika 1f) in sredinska pentlja je narejena.

Kot zanimivost si oglejmo, kako isti vozel uporabimo za zavezovanje dveh vrvic:

V roki naredimo prekržano polzanko tako, da je krajši konec vrvice spodaj (Slika 2a).

Drugo vrvice potegnemo skozi polzanko (Slika 2b) in naredimo drugo polzanko tako, da se prilega prvi polzanki. Pazimo, da je tudi tukaj krajši konec vrvice spodaj (Slika 2c).

Oba krajša konca vrvic potegnemo skozi obe polzanki, kot kažeta puščici na Sliki 2c.

Enakomerno in postopoma zategujemo daljša in krajša konca vrvice (Slika 2d).

Lepo zategnjen vozel vidimo na Sliki 2e. Prenese večje obremenitve, se ne prevrača in razmeroma lahko ga je razvezati.

Orientacija in varnost

Besedilo: Jona Mirnik, fotografija: Tjaša Cvek

V novem letu smo si postavili nove cilje, čaka nas polno izzivov. Verjetno si je kdo med nami zaželel tudi kakšno posebno dogodivščino. Orientacija je fantastičen šport, ki skrbi tako za telo kot za um posameznika. Da pa bodo izzivi doživeti in cilji doseženi, je pomembno, da se zavedamo tudi možnih nevarnosti in preventivno ukrepamo.

Na taborniških orientacijskih akcijah ali tekmovanjih je pomembno, da za varnost prskrbimo tako udeleženci kot tudi organizatorji. Organizatorji morajo zagotoviti telefonsko številko organizatorja, ki je tekom akcije oz. tekmovanja dosegljiv, številka pa služi za nujne primere. Številka naj bo napisana na štartnih listih ali pa naj bo posredovana na sestanku vodij ekip vsem ekipam, ki si jo na sestanku tudi shranijo v telefone. Dolžnost vodij ekip pa je, da svojo številko posredujejo organizatorjem, tekom akcije (tekmovanja) pa imajo svoj telefon ves čas vklopljen. Tako je v primeru nepričakovanega dogodka možna obojestranska komunikacija.

Na tem mestu je smiselno omeniti, da pravilo, da ekipa ves čas tekmovanja hodi skupaj, ni zgolj kaprica organizatorjev oz. želja po timskem duhu in pravilo najšibkejšega člana. To pravilo je izrednega pomena za varnost. Predstavljajte si: član z največ orietacijskega znanja se odpravi na nekoliko bolj oddaljeno KT 8 sam, zgolj s karto in kompasom, preostala ekipa pa se odpravi po cesti skupaj z njegovim nahrbtnikom do križišča malo pred KT 9. Dogovorite se, da se tam dobite čez 45 minut. Člana po eni uri še vedno ni. Tudi po dveh urah ne. Član nima telefona, vso opremo ima ekipa, ki ne ve, po kateri poti je šel ...

Zato se na zahtevnejših tekmovanjih vedno zahteva en komplet prve pomoči na ekipo. Dobro pa bi bilo, da bi že vodniki naučili svoje člane, naj opremo za prvo pomoč s sabo vzamejo na vsak pohod in na vsako akcijo, ki jo izvajate v rodu.

In zato je pomembno, da tudi če se na tekmovanju po prvi KT obrnete nazaj proti telovadnici, odidete do cilja in se "pofočkate". Tako organizator ve, da ste nazaj s proge. Tudi žive kontrole so v veliki meri namenjene varnosti. Od kontrolorjev se zahteva zapis časa prihodov ekip na KT. Če določena ekipa ne pride do cilja, lahko organizator preveri, na kateri točki in kdaj se je ekipa nazadnje nahajala in ta informacija omogoča lažjo nadaljnjo organizacijo iskanja.

Pa še en nasvet za vodove in rodove izlete. Ker se radi odpravljamo na pohode, v hribe: tudi če pot poznamo, naj nam ne bo odveč s seboj vzeti planinske karte, prve pomoči in telefona. Na telefonih poleg povezave z I12 obstajajo še super aplikacije s kompasi in GPS lociranjem, karta pa nam lahko ob slabih vidnih markacijah, pasu megle ali poti, ki kar naenkrat to ni več, pride še kako prav.

Uživajte v naravi, uživajte v orientaciji, pomembno je le, da ste pripravljeni!

Pravi peteršilj

(*Petroselinum crispum*)

Besedilo in fotografija: Kosobrin

Pravi peteršilj je svetlozelena, dvoletna zel. Drobni, zelenkasto rumeni cvetovi so v kobilastih socvetjih. Uporablja se cela rastlina. Že vse od časov starih Rimljanov velja za živilo, ki koristi zdravju. Izvira iz vzhodnega Sredozemlja, raste skoraj povsod, razen v tropskih krajih. Poznamo dve sorti peteršilja: gladki in kodrasti peteršilj. Danes ga veliko pridelajo tudi v Rusiji, Indiji, Severni Ameriki in drugod po svetu.

Družina:

kobulnice

Domača imena:

peršin, opih, peršun, petruš, petržilj, petržil

Tuja imena:

Persil cultivate, Prezzemolo comune, Blätter kraus, Blüten gelbgrün

Uporabnost: Kot začimba je v kuhinji nepogrešljiv. Korenasti peteršilj uporabljamo v juhah, omakah ali naribanega v solati. Liste peteršilja lahko uporabljamo sveže ali posušene. V obeh primerih se odlično podajo v najrazličnejše namaze, solate, juhe, omake. Lahko ga tudi zamrzujemo.

Učinkovine: klorofil (ki mu daje značilno zeleno barvo), provitamin A, vitamini B, B2 in B6, C, E in H, kalcij, magnezij, fosfor, železo, mangan, natrij, eterično olje.

Zdravilnost: čisti črevesje in kri ter pomaga pri slabokrvnosti, odpravlja toksične snovi iz tkiv, čisti sečne poti, spodbuja izločanje vode, gradi kosti, zmanjšuje občutek napihnjenosti in deluje protivnetno. Lajša tudi revmo in artritis, ureja menstrualne težave, pomaga pri izkašljevanju, deluje protimikrobno, blaži notranja vnetja, če ga žvečimo, odpravlja slab zadah in ima pozitivne učinke na kožo. Zunanja uporaba proti ušem, garjam, bolham.

Opozorilo: Večje količine eteričnega olja so lahko strupene. V nosečnosti se je potrebno izogibati večjih količin peteršilja, saj učinkovina apiol, ki jo peteršilj vsebuje, stimulira krčenje maternice in lahko pride do splava.

Čaj za čiščenje

I čajno žličko posušenega peteršilja (listi, stebila in korenina) prelijemo s skodelico vrele vode, pustimo stati 10 minut, precedimo. Spijemo vsaj 5 skodelic na dan.

Peteršiljeva juha s šunko

Potrebujemo: 15 dag krompirja, 15 dag peteršilja, 1 1/4 l vode, 1 jedilna žlica oljčnega olja, 2 jedilni žlici moke, 10 rezin šunke, drobnjak, česen, sol, poper.

Priloga: Krompir olupimo, operemo in narežemo na kocke. Peteršilj operemo in narežemo.

Krompir in peteršilj damo v lonec, prilijemo vodo, dodamo sol in kuhamo do mehkega. Šunko narežemo. V ponvi segrejemo oljčno olje in na njem prepražimo šunko. Dodamo moko, sesekljan česen in prilijemo malo vode. Vse skupaj dodamo v juho k krompirju in peteršilju. Juho še popramo in potresemo z drobnjakom.

Serviranje: Po juhi lahko potresemo tudi popečene kruhove kocke.

Zeliščne palačinke (za 4 osebe)

Potrebujemo: 15 dag bele moke, 2 jajci, 3 dl mleka, sol, peteršilj, 10 rezin šunke, maslo.

Priloga: Iz moke, jajc, mleka in ščepca soli zmešamo gladko testo. Testo pustimo stati 15 minut, da se moka napne. Šopek peteršilja sesekljam in ga vmešamo v testo. V ponvi segrejemo malo masla in spečemo "druga za drugo" 8 tankih palačink. Palačinke zložimo na 4 dele. V vsako vložimo rezino šunke.

Karamelizirano jabolko

Besedilo: Anja Novljan, fotografije: Rok Pandel

Sestavine: jabolka, kristalni sladkor, cimet

Potrebščine: nož, palica, globok krožnik, skledica ali ponev

Čas priprave: 45-60 min

Rok priporoča:
Karamelizirano jabolko je
poslastica, ki paše ob mrzlih
dneh in je enostavna za
pripravo.

Jabolko nato povaljamo v mešanici sladkorja in cimeta, ki smo jo pripravili v ponvi. Obračanje jabolka na palici je nekoliko nepraktično, zato lahko jabolko snamemo s palice in ga celega popolnoma prekrijemo s pripravljeno mešanico.

Pri mešanici pazimo, da ne bo cimeta preveč, v vsakem primeru pa se ravnamo po svojem okusu.

Celo jabolko napičimo na palico in ga nad žerjavico previdno obračamo, da se zmehta.

Tu je potrebna potrpežljivost, saj prehitro segrevanje izsuši jabolko, zato ga pečemo počasi in pazimo, da lupina ne zogleni. Jabolko pečemo toliko časa, da bo sredica mehka, lupina nagubana in se bo začel izcejati sok. Mehkobo jabolka lahko prilagodimo lastnemu okusu - na sredini še čvrsto ali mehko.

Da bo karamela bolj hrustljava, ne stopimo vsega sladkorja.

Ko je jabolko dovolj mehko, previdno odstranimo lupino.

V času prehladov

Besedilo in fotografija: Jure Ausec - Bajs

Zimovanja so vse bližje, z njimi pa tudi sezona prehladnih obolenj. Večkrat se na akcijah sprašujemo, kako je z dajanjem zdravil udeležencem taborniških akcij. Ali lahko GG-ju, ki ima na zimovanju povišano telesno temperaturo, damo Lekadol? Kdaj je sploh potrebno zniževati telesno temperaturo? In ali moramo k zdravniku ali lahko prehlad premagamo sami?

Vedno so me učili, da lahko kakršna koli zdravila otroku da le zdravnik ali njegovi starši. Čeprav to ni čisto res, je vsekakor dober in predvsem varen nasvet, ki si ga velja zapomniti. Pravilnik o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini nikjer ne omenja zgoraj napisanega, če seveda ne gre za zdravila, ki se izdajajo le na recept in jih lahko predpiše samo zdravnik. Pri zdravilih, ki so v prosti prodaji, je nevarnost za zdravje majhna, tudi če "se uporabljajo, kadar niso indicirana, se uporabljajo daljše obdobje, kot je priporočeno, če se priporočeni odmerki prekoračijo ali če se pri uporabi ne upošteva opozoril in kontraindikacij". Povedano drugače: zdravilo, kot je Lekadol, lahko pojemo, tudi če nismo bolni, zato je uporaba precej varna. Kljub temu je potrebno upoštevati navodila o odmerjanju, paziti pa moramo tudi, da otrokom do 12. leta ne dajemo Aspirina.

Vseeno pa lahko pri uporabi zdravil pride do zapletov, če je bolnik alergičen na katero izmed sestavin.

Zato je nujno potrebno, da starši temeljito izpolnijo okence z zdravstvenimi težavami in alergijami na vpisnici. Da vas pomirim: najpogostejše alergije so na penicilin, ki je sestavina antibiotikov, vendar pa teh ne moremo kupiti brez recepta.

Naj za konec zapišem še par nasvetov: povišana telesna temperatura je obrambni mehanizem telesa in kot taka za telo ni nevarna, saj pomaga pri boju proti bakterijskim in virusnim okužbam. Zniževati (z zdravili, ohlajanjem telesa z obkladki oziroma navadno hladno vodo) jo je potrebno v primeru, da je višja od 39 °C (oziroma 38 °C pri otroku) ali da je vročina nad 37,5 °C prisotna dlje kot tri dni. Odsvetujejo pa sicer priljubljeno metodo pregrevanja telesa, kjer se bolnik z vročino še dodatno zavije v topla oblačila in odeje - vročino bolnik že ima, zato je potrebno telo kvečjemu ohlajati, ne pa še dodatno ogrevati.

Glede na zapisano je torej relativno varno (in glede na moje raziskovanje nikjer eksplicitno prepovedano), če damo otroku zdravilo pri prehladu ali povišani telesni temperaturi. Kljub vsemu pa vam svetujem, da pred kakšno koli odločitvijo pokličete starše, jim opišete situacijo in preverite, ali je otrok to zdravilo že kdaj uporabil. Tako boste prepričani, da ne morete narediti kaj napačnega, pa tudi starši bodo nekoliko pomirjeni. V kolikor pa je vročina visoka in vztraja dalj časa ali pa so pridruženi drugi simptomi (težko dihanje, krči, izrazito hud glavobol ipd.), pa je potreben obisk pri zdravniku. Če ne veste, kako ravnati in ali je obisk pri zdravniku res potreben, lahko tudi pokličete v najbližji zdravstveni dom in povprašate zdravnika za nasvet.

Zdravilo, kot je Lekadol, lahko pojemo, tudi če nismo bolni, zato je uporaba precej varna. Paziti pa moramo, da otrokom do 12. leta ne dajemo Aspirina.

Besedilo in slike: Primož Kolman

Zimska ozvezdja - Dvojčka, Rak in Lev

Večerno nebo v smeri jugovzhoda - vzhodno od Orion in Velikega psa naletimo na zodiakalna ozvezdja Dvojčka, Rak in Lev, ki so pozimi visoko na nebu.

Prejšnji mesec smo na nebu poiskali ozvezdji Orion in Veliki pes, ki nam v zimskem času služita za orientacijo. Orion s svojimi sedmimi svetlimi zvezdami ter Sirij v Velikem psu spadajo med najsvetlejšje zvezde neba. Zato jih pozimi približno v smeri juga praktično ni mogoče spregledati. Vzhodno (levo) od Orion najdemo zodiakalna ozvezdja Dvojčka, Rak in Lev. Sonce se v njih zadržuje poleti, pozimi pa ta ozvezdja vidimo ponoči visoko na nebu. Najsvetlejši zvezdi v Dvojčkih sta Kastor in Poluks. Kastorja pravzaprav tvori več zvezd, čemur pravimo večzvezdje. Če majhen teleskop Kastorja razdeli v dve zvezdi, ti dve pa sta še vsaka zase dvojni. Od nas so oddaljene okoli 45 svetlobnih let. Poluks je od nas oddaljen 105 svetlobnih let. Glavna zvezda Leva je Regul, ki je od nas oddaljen 85 svetlobnih let. Blizu zvezde Regul se prav v tem času nahaja planet Jupiter. Zanimivo ju je primerjati. Jupiter, ki je planet, namreč ne utripa. To je osnovna lastnost, po kateri lahko enostavno ločimo planete od zvezd. Planeti ne utripajo. Med ozvezdjema Dvojčka in Lev se nahaja dokaj neopazno ozvezdje Rak. Ko je poleti Sonce v Raku, je najvišje na nebu, zato poleti Raka ne vidimo, pozimi pa je Rak na nebu celo noč. Še najbolj zanimiva stvar, ki jo lahko najdemo v Raku, je čudovita zvezdna kopica Jasli. Jasli nosijo oznako

M44 in se jih res splača pogledati z daljnogledom. Še eno svetlo zvezdo najdemo na tem delu neba. To je Prokion, ki je glavna zvezda Malega psa. Od nas je oddaljen 11,3 svetlobnega leta. Je šestkrat svetlejši in dvakrat večji od našega Sonca. Ima spremljevalca - zvezdo pritlikavko, ki ima le dvakrat večji premer kot Zemlja, medtem ko je njena masa le tretjino manjša od Sončeve.

Ozvezdji Lev in Rak - fotografija v Raku razkrije zvezdno kopico Jasli. Tam blizu je zdaj tudi planet Jupiter. Primerjajte planet Jupiter z glavno zvezdo Leva - Regulom. Regul za razliko od Jupitra utripa.

V družbi urednikov

Besedilo in grafika: Miha Bejek

Pravkar berete prvo številko 60. letnika revije Tabor. Uredila jo je nova urednica, Nina Medved, ki pa je že 21. v vrsti odgovornih urednikov. Kdo s(m)o ostali nekdanji uredniki in urednice?

Odgovorni urednik odgovarja za celotno vsebino revije in je pravzaprav "glavni": vodi uredništvo, izbira prispevke za objavo, presoja njihovo primernost, jih ureja in lahko zahteva popravke. Funkcija **glavnega urednika** (v reviji Tabor) se tiče bolj sodelovanja med uredništvom in vodstvom organizacije ter finančnih zadev. Nekaj časa sta bili funkciji ločeni, zadnje desetletje pa sta združeni v eni osebi na mestu **glavnega in odgovornega urednika**.

Uredniki od glave do pet

Prvi letnik Tabora je bil leta 1951 namenjen predvsem objavi statuta in pravil novo ustanovljenega Združenja tabornikov Slovenije (ZTS) in ni imel običajnega uredništva. Kot prva urednika Tabora, ko je leta 1953 začel izhajati kot revija, sta navedena **Vojko Novak** in **Igor Rendla**. Novak, ki je bil sicer urednik in novinar, je bil tudi predsednik ZTS. Urednik Tabora je bil še en publicist in urednik ter kasneje predsednik ZTS: **Janez Korošec**.

Tudi večina ostalih urednikov je prišla iz novinarskih vrst. **Tone Gošnik** je bil dolgoletni urednik Dolenjskega lista, **Marta Lešnjak** (rojena Zagrajšek, mati igralca Gojmirja Lešnjaka - Gojca) pa urednica Pionirskega lista (danes PIL). Tone in Marta sta kasneje tudi lektorirala revijo (v drugo smer, od lektoriranja do urednikovanja Tabora, pa sem šel avtor tega članka). **Marjan Moškon** je ustanovitelj novomeške televizije Naš kanal, **Nace Borštnar** je bil urednik Mladine in je kasneje delal v vodstvu Mladinske knjige, **Roman Zupan** je bil v več medijih ter v uredništvu Komunistična in je prevedel zbrana dela Josipa Broza - Tita, **Gojko Bervar** je bil urednik na Radiu Slovenija, sekretar Društva novinarjev Slovenije in podpredsednik Novinarskega častnega razsodišča.

Asja Matjaž je kot novinarka sodelovala s številnimi štajerskimi mediji, bila je tudi urednica Vročega Kaja, **Igor Drakulič** je svobodni novinar ter pokriva gospodarske in poslovne teme za številne medije, **Aleš Stergar** je novinar v gospodarski redakciji na Delu, **Vito Avguštin** pa je urednik in novinar na Dnevniku, kjer veliko pokriva turistične teme.

Uredniki malo drugače

Le nekaj urednikov Tabora ni bilo "novinarjev": **Jernejka Belingar** z ekonomsko izobrazbo je v času urednikovanja delala v pisarni ZTS; **Tadej Pugelj**, **Mateja Šušteršič Dimic** in **Igor Bizjak** pa so funkcijo glavnega urednika opravljali kot načelniki za odnose z javnostmi ZTS.

Uredniki mlajše generacije, **Matija Tonejc**, **Meta Penca** in **Miha Bejek**, smo po izobrazbi novinarji in delamo v medijskih vodah, kjer se Matija v podjetju AVID ukvarja s sistemi za televizijsko in filmsko produkcijo, Meta dela kot spletna razvijalka, Miha pa kot trener za video produkcijo in strokovnjak za odnose z javnostmi. **Aleš Cipot**, ki je najbolj zaslužen za vzpostavitev današnjega koncepta revije, ima ekonomsko izobrazbo, v zadnjem času pa se ukvarja predvsem s fotografijo in socialnim podjetništvom.

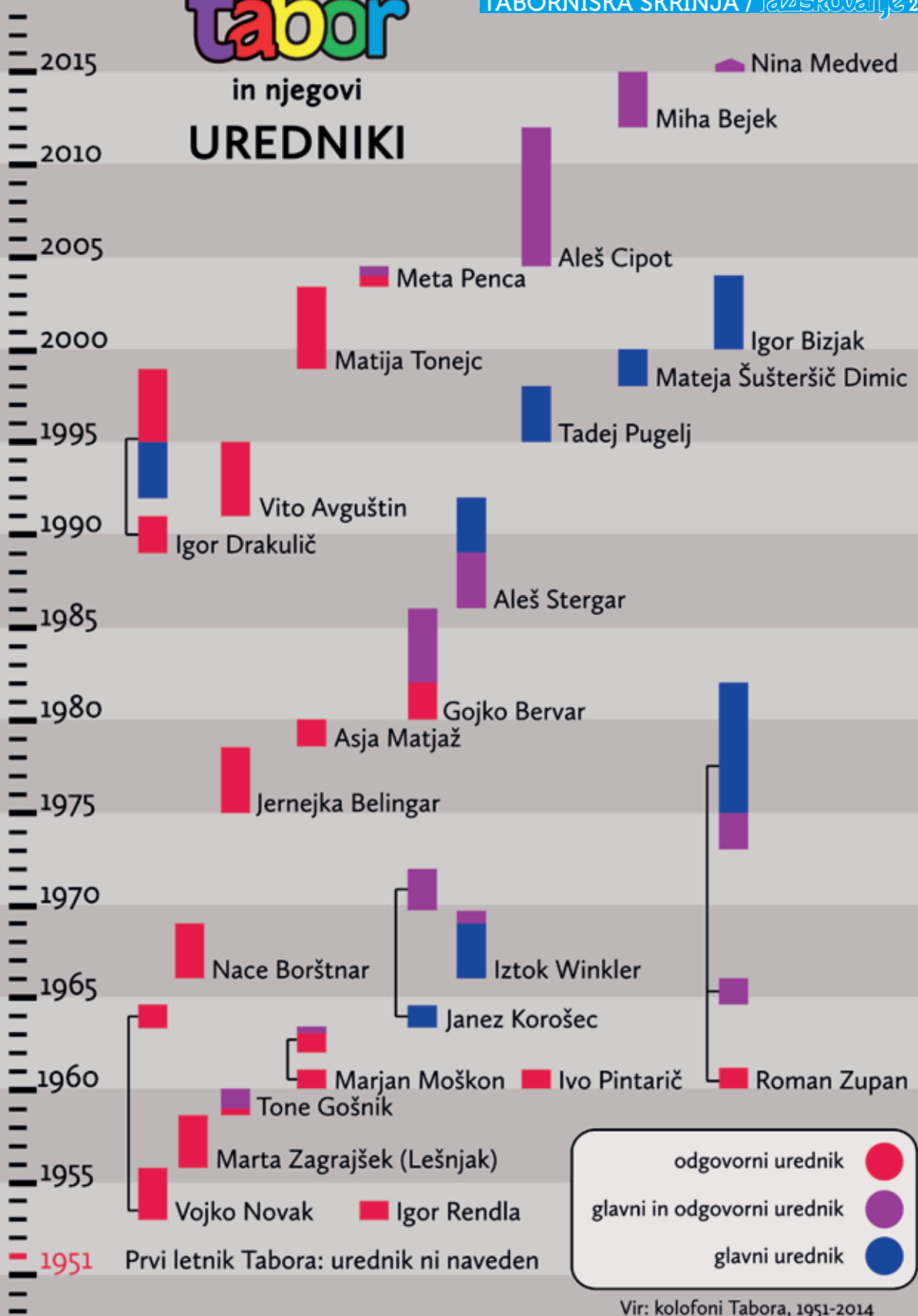
Nina Medved je diplomirala iz francoščine in primerjalne književnosti, njena šola novinarstva pa je prav revija Tabor. Verjamemo, da bo kot šele 5. ženska odgovorna urednica prinesla svežino in vtisnila svoj pečat!

V letošnjem jubilejnem 60. letniku Tabora se bomo še večkrat sprehodili po njegovi bogati zgodovini.

Foto: Revija Tabor

in njegovi UREDNIKI

Taborništvo za novo desetletje

Česa se pri tabornikih še lahko naučimo?

Besedilo: Domen Uršič - Medo

Vsak, ki je kdaj izkusil taborništvo, se zaveda, da je najtežje prenesti dobre prakse iz sveta, kjer so stvari samoumevne, v svet, kjer temu ni tako. Glavni poudarek na posvetu Komisije za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi (KVIDO), ki je potekal med 5. in 6. decembrom 2015 v Logatcu, je temeljil na iskanju odgovorov na vprašanje, kako mlade pripraviti na prihodnost.

Število udeležencev usposabljanj v zadnjih letih uspešno raste, a osnovna taborniška znanja pri vodnikih in članih še vedno ne dosegajo želene ravni. Ker si želimo, da je posameznik, ki taborništvo izkusi, avtonomen, angažiran, solidaren in odgovoren, moramo uspešno najti način, kako se potrebnih veščin začne učiti dovolj zgodaj.

V zadnjih letih smo se vse preveč osredotočali na tiste člane, ki so v rodovih opravljali vlogo vodnikov in manj na vse ostale. GG-ji, ki svet izkušajo kot dogodivščino, in PP-ji, ki ga raziskujejo na svojih poteh, so naše zlato. Potrebno jim je ponuditi dejavnosti, pri katerih ne bodo občutili strahu pred poskušanjem in napakami. Učenje skozi delo, ki je pomemben del taborniškega pristopa, mora ostati naše osnovno vodilo. Seveda pa morajo vse to početi pod mentorstvom odraslih oziroma mladih odraslih.

Čeravno se zdijo ti odgovori preprosti, je še pomembnejše na pravi način v pravem trenutku vprašati, kaj mladi potrebujejo. Posveti KVIDO, ki postajajo stalnica, so potrebni prav iz tega razloga. Odgovori počasi oblikujejo vizijo na področju taborniškega izobraževanja za naslednje desetletje.

Pregled izobraževanj v letu 2014

Uvodni del posveta je bil namenjen poročanju o izvedbi tečajev v letu 2014 in razveselila nas je ugotovitev, da je skupno število udeležencev izobraževanj še bližje magični meji 500. Ne smemo dopustiti, da nas ta rezultat zaziblje v zimski spanec. Glavni poudarek mora ostati na vzgoji vodnikov, ki skrbijo za MČ-je in GG-je v preko 600 slovenskih vodih. Ravno tu smo zaznali rahlo nihanje, ki naj bi se po informacijah območnih predstavnikov v prihodnjih letih umirilo.

Največjo rast zaznamujejo krajše, modularne oblike usposabljanj. Po eni strani zaradi raznolikosti vsebin, ki nagovarjajo kar najširšo taborniško družbo, po drugi strani pa zaradi prezasičenosti poletnih mesecev, ko se večinoma izvajajo daljši tečaji.

LETO	2009	2010	2011	2012	2013	2014
1. TEČAJI ZA TRENERJE						
Inštruktorski tečaj II. stopnje (ALT)				23		18
2. TEČAJI ZA VODJE						
SKUPAJ	42	37	46	45	36	46
3. TEČAJI SPECIALNOSTI						
SKUPAJ	13	51	18	47	50	51
4. SEMINARJI, DELAVNICE						
SKUPAJ	56	7	45	59	134	182
5. TEČAJI ZA VODNIKE						
SKUPAJ	144	168	189	171	219	178
SKUPAJ 1-5	255	263	298	345	439	475
LETO	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Število vodov						Predvideno
MČ	308	299	286	309	346	370
GG	235	238	222	236	264	280
Skupaj	543	537	508	545	610	650

Kot je razvidno iz tabele, se v zadnjih treh letih jasno kaže trend rasti števila tečajnikov na vseh področjih. Ena najpomembnejših ugotovitev je potreba po izvedbi Tečaja za trenerje na 2 leti. Udeležujejo se ga bodoči vodje izobraževanj na vseh stopnjah. Na njem prihaja do izmenjave dobrih praks in do soočenja videnj prihodnjega razvoja taborništva na tem področju. To je bilo še posebej vidno v letu 2014, saj so udeleženci že uvajali posamezne spremembe v poletne tečaje, predvsem na področju mentorstva - spremljanju tečajnikov čez leto.

Kaj se bo dogajalo v letu 2015?

Največ sprememb pričakujemo na področju vodniških tečajev, ki pa bodo po predvidevanjih v letu 2015 polno zasedeni. Na vseh območjih skupaj pričakujejo 200-230 tečajnikov. Lansko leto je bil po dolgih letih izveden tečaj za vodnike, ki še nimajo taborniških izkušenj. Izkazala se je namreč potreba po njem, saj prihaja do oživljanja nekaterih rodov, predvsem na Štajerskem, Gorenjskem in Dolenjskem. Po posameznih občinah pa obstaja želja po ustanavljanju novih rodov. Vsekakor je to izziv, ki ga moramo sprejeti.

Pri specialističnih tečajih bo že drugo leto zapored izveden tečaj prve pomoči, ki ga vodi Jure Ausec - Bajs. Vidik varnega izvajanja taborniških dejavnosti postaja pomembna vrednota v rodovih. Na področju življenja in bivanja v naravi se v prihodnjem triletnem obdobju obetajo največje spremembe. Rok Pandel in Miloš Borovšak sta s svojimi ekipami začela pogovore o združevanju in nadgradnji obeh tečajev. Glavni namen je ponuditi čim boljše izkušnje s čim večjo širino na tistem področju taborništva, ki nam mora biti najbolj domače. Pionirski tečaj bo v letu 2015 vodil Borut Žakelj. Topografi bodo pod vodstvom Jone Mirnik skušali udeležence ozavestiti o pomembnosti kakovostnega podajanja znanja naprej.

Tečaji za vodje so na novem razpotju. Časi se spreminjajo, ekipa se pomlaja. Število udeležencev je konstantno. Razmišljajo o ponudbi več različnih tem in uvedbi kreditnega sistema predavanj, saj je področje, ki ga pokrivajo, preveč obširno in udeleženci sami prihajajo na tečaje z zelo različnimi potrebami. Tečajniki bodo tako izbirali med programskimi in organizacijskimi vsebinami. Woodbadge tečaj je treba bolj jasno umestiti v izobraževalno shemo. Pomembno je razmisliti tudi o tečajih za starešine.

Modularne vsebine so tiste, ki so med taborniki v zadnjih letih najbolj priljubljene. Največja uspešnica je bil tudi v letu 2014 MegaModul. Blaž Zupančič se po drugi izvedbi umika in zatrjuje, da bo naslednji februarja 2016. Vsekakor je to področje, ki omogoča največjo raznolikost vsebin, ki pa bi morale biti izvedene predvsem v rodovih in na območjih.

Pa še malce dlje naprej, vse do 2018

Področje vzgoje in izobraževanja je pomembno zaradi vzdrževanja kakovosti pri izvajanju Programa za mlade. Predstavlja podporo za varno in predvsem prijetno taborniško izkustvo v naravi. Velika želja je, da bi se kakovost dela v rodovih dvignila do te mere, da dodatna usposabljanja vodnikov na področju taborniških znanj ne bi bila več potrebna. Vodniški tečaji bi se bolj osredotočali na pedagoško in strokovno delo z mladimi ter razvojem različnih pristopov za celostno taborniško izkušnjo.

Ker pa so v rodovih najbolj aktivni mladi, je potrebno razviti sistem, ki jim omogoča podporo v tistih trenutkih, ko jo potrebujejo. Pomemben člen je območni načelnik za vzgojo in izobraževanje, ki je pomemben pri usmerjanju rodov in pri izvedbi krajših modularnih vsebin po rodovih in na območjih. Na MZT, SPOOT in ŠZT so se tovrstna izobraževanja izkazala za uspešna, saj zajamejo tiste PP-je in RR-je, ki v rodovih opravljajo podporne funkcije. Le-ti zagotavljajo dobro delovanje rodu in posledično kakovostno izvedbo programa, zato se moramo posvetiti njihovemu osebnemu razvoju. Okrepiti moramo tako vlogo območnih načelnikov kot načelnikov za vzgojo in izobraževanje.

Foto: Mjedved

Število izobraževalcev ni neomejeno. Veliko posameznikov je vključenih v več izvedbenih ekip, kar zagotovo vpliva na kakovost njihovega dela. Z rednimi moduli za mentorje in tečaji za trenerje bomo v naslednjih letih zagotovili zadosti kakovostnih mentorjev in trenerjev. Toda ali naša obstoječa usposabljanja v resnici nudijo podporo rodovom ali so potrebne prilagoditve? Še dodaten izziv, ki nam ga prinaša priložnost, je izvedba mednarodnega tečaja za trenerje, ki bo zajel vse dežele jugovzhodne Evrope in prinesel drugačen vpogled v naše delo. Leta 2015 ali 2016 se mednarodni ALT obeta tudi pri nas.

Ne smemo pozabiti, da je naše glavno poslanstvo delo v vodih z najmlajšimi. Vprašanje, ki se pojavlja, je, ali znamo pri delu z različnimi starostnimi vejami uporabljati pravilne pristope (učenje skozi igro, dogodivščina, raziskovanje). Včasih pozabimo, da naši člani odraščajo in da morajo biti izzivi, ki jim jih ponujamo, vedno večji. Prav zato je vodnikom treba omogočiti mentorsko podporo skozi celo leto. Pa naj bodo to načelniki družin, načelniki rodov ali mentorji za Program za mlade. Vsi morajo imeti potrebno znanje in podporo starešine rodu.

Tekmovanja morajo imeti jasen namen. Tekmovalci se morajo znati vprašati, zakaj se udeležijo posameznih tekem in kaj pri tem izkusijo. So tekmovanja namenjena druženju, polnjenju rodovih proračunov ali imajo druge izobraževalne cilje? To je gotovo zadeva, ki nas bo močno zaposlovala v naslednjem obdobju.

Da bi se člani rodov iz vse Slovenije bolje spoznali med sabo, razmišljamo o izvajanju PP programa v srednješolskih in študijskih centrih (Maribor, Ljubljana, Koper, Kranj, Novo mesto). S tem bi tabornike medsebojno povezali in dosegli večji prenos znanja in dobrih praks med njimi.

Kot je razvidno iz ugotovitev, se večina stvari dejansko nanaša na dober in zanimivo izveden program, ki pa mora biti osmišljen. Za člane je namreč

bistvenega pomena, da razumejo, zakaj določene stvari počnejo, in s tem pridobivajo notranjo motivacijo za svoj nadaljnji osebni razvoj.

Nekaj korakov v to smer je že bilo storjenih. Območja za nove vodnike in PP-je organizirajo modularne vsebine, s katerimi poskušajo vzbuditi zanimanje tudi med nevodniki. Specialisti se redno odzivajo na prošnje rodov, ko jih le-ti želijo pri izvedbi notranjih izobraževanj za svoje člane. Najboljša in najbolj preizkušena je zagotovo uporaba taborniškega pristopa pri vseh taborniških dejavnostih. Če ne več, za kaj gre, si več o tem preberi na spletni strani taborniki.si.

Priložnost je za taborništvo polna izzivov, ki se jih moramo lotiti brez strahu pred neuspehi, saj le-ti prinašajo učne izkušnje, ki nas bodo popeljale v novo taborniško desetletje. Upaj si, tudi ti si tabornik.

Miha vam predlaga: Tokrat je reviji priložen plakat z veščinami za naše medvedke in čebelice ter gozdovnike in gozdovnice. Časovni trak na dnu naj vas vodi pri izbiranju veščin za posamezno starost; s svojim vodom si skupaj ogledjte plakat in se pogovorite, katera znanja bi še radi osvojili. Vas mikajo veščine Pevec, Eko policaj, Čuvaj ognja, Orodjar? Začetek novega koledarskega leta je dobra priložnost, da v vodov program upeljete nove vsebine!

Načelnštvo: Izzivov je vedno dovolj

Besedilo in fotografija: Tea Derguti

Žan Djordjević Štebih, načelnik Rodu Rožnik, pripoveduje o izzivih, s katerimi se srečuje pri opravljanju svoje funkcije, o novem načinu dela ter drugih, tudi informacijskih (kar je njegova stroka) rešitvah.

Kako je biti načelnik rodu?

Ko sem sprejel to funkcijo, me je najprej zamikalo nekaj novega, nisem točno vedel, kaj naj pričakujem. Prvo leto sem še malo plaval in še iskal, kaj in kako, drugo leto, ko sem ugotovil, kako stvari tečejo, je bilo super. Zdaj ko vem, kako rod deluje in koliko časa potrebujemo za kakšno spremembo, pa je lažje uvajati spremembe.

Največji izziv je zagotovo mentorstvo, veliko se ukvarjamo z različnimi projekti. Prejšnje leto je na tem delala moja generacija, ker drugi še niso imeli

dovolj izkušenj, potem smo začeli uvajati še ostale. Sedaj je izziv, kdo bo podporo, kakršno bodo rabili, nudil mlajšim. To je en izziv, potem so tu še ostale funkcije, kakor MČ načelnik pa gospodar in tudi mentorstvo za mojega naslednika.

Še kdaj se zgodi, da se vse ne preda in se potem začne vse na novo. Ne pride do prenosa informacij, kot je: to smo naredili in je bilo v redu, to smo naredili in ni bilo v redu. Zgodi se, da članu nihče nikoli ne pove, da to smo pa že poizkusili, pa ni bilo v redu. Ampak se mi zdi, da bo zdaj to steklo.

Kako ste se lotili reševanja tega komunikacijskega problema?

Kar s sestanki, rodova uprava se srečuje tedensko. Tudi če nimaš veliko za povedati, si vsaj na tekočem: Prejšnji teden smo imeli to akcijo, pripraviti moramo stvari za naslednjo. Pomemben je stalen pretok informacij. MČ družina ima sestanke na dva tedna, GG na en teden. Uvedli so tudi sejo preko Skypa, kar jim olajša sestankovanje. Odgovarjanje na maile se izboljšuje. Izzivov je dovolj, jih najdeš sproti.

Kakšna je tvoja vizija vodenja rodu?

Glavni cilj ni visoko članstvo, ampak da je tem članom, ki jih mam, fino. Da oni čim bolj uživajo. Čim boljše akcije, tudi za vodnike in vodstvo. Že celo leto ugotavljamo, v čem uživajo PP-ji, nočemo, da se počutijo zapostavljeni.

Tudi za vodnike se trudimo pripravljati različne aktivnosti, kot je npr. vodniški vikend, kjer pridobijo nove informacije in znanja z različnih področij. Na ta način skrbimo za njihovo motivacijo ter hkrati za dodatna usposabljanja po vodniškem tečaju. Letos so MČ vodniki začeli z neformalnimi druženji, GG vodniki pa delajo na dvigu nivoja tehničnih znanj.

Imate za to področje kakšen poseben pristop?

Kar je poseben pristop, in to so naredili po celem ZTS-u, je program za mlade. Trudimo se delati čim več po tem. Ne da mi vse pripravimo namesto njih, ampak tako da jih spodbudimo, da čim več pripravijo sami zase.

Mi smo bili eden izmed pilotnih vodov, sedaj smo pa mentorji za ostale, ki se tega šele lotevajo. Večina rodov je to že prej delala, samo nevede. Zdaj pa to še ozaveščajo.

Na začetku je bil največji preskok za vodnike, ker je bilo veliko poudarka na delu skupaj s člani, kako

se pripravijo sestanki z njimi, tako da tudi sami načrtujejo, izvajajo in vrednotijo. Člani ne morem reči, da niso nič opazili, kakor vidim na akcijah in sestankih, zelo uživajo, sploh ko se pohvalijo: "To sem pa jaz pripravil in cel vod za sabo potegnil."

Člani so majčkeno bolj angažirani, ko dobijo možnost, da lahko sami nekaj naredijo. A tu je še vedno: "Seveda, če rabiš pomoč, samo reči." Vodnike, ki so bili pa aktivni že pred uvedbo programa za mlade, je potrebno malo spodbuditi, mogoče kakšne zadeve ne bi sami od sebe naredili takoj in rabijo malo spodbude. Tisti, ki so bili zdaj na vodniškem tečaju, pa izvajajo tak način dela brez težav.

“

Mi smo bili eden izmed pilotnih vodov Programa za mlade, sedaj smo pa mentorji za ostale, ki se tega šele lotevajo. Večina rodov je to že prej delala, samo nevede. Zdaj pa to še ozaveščajo.

Kako izgledajo takšni sestanki?

Sam nisem vodnik, ampak imamo hospitacije, gremo malo pogledat na sestanke. S tem smo začeli lani, gre za napovedan ali nenapovedan obisk, kar je vodnikom ljubše, in se oglasiš na sestanku, pogledaš, kako jim gre, in samo opazuješ. Potem daš povratno informacijo, pohvališ, kar je dobrega, poveš, kaj bi lahko izboljšal oz. na kaj mora biti pozoren. Če vodniku npr. en član dela težave z avtoriteto, mu poveš, kako bi lahko to rešil oz. potegneš zraven drugega vodnika, ki je podobno težavo že rešil. Spremljamo tudi preko članstva, ali kaj upada, zakaj

pride do tega ... Primer takšnega sestanka je bil, ko se je vod deklet odločil, da bodo sosedom pomagale pri sprehajanju psov.

Zakaj ste pa uvedli hospitacije - zaradi programa? Ali je razlog drugje?

Par let nazaj smo imeli veliko manj članov, vse skupaj nas je bilo 60, to je bilo še pet let nazaj. Zdaj nas je 130 ali več. Je bilo treba nekaj spremeniti, če bi delali tako kot prej, bi članstvo spet upadlo.

“

PP-ji so ostali v rodu zato, ker se je še naprej delalo z njimi. Ni bilo tako: "Srednja šola, zdaj si PP, znajdi se."

Kaj je bilo narobe?

Imeli smo generacijsko luknjo. Med starejšimi in nami je bilo 5, 6 let razlike. Potem smo nekaj časa mi vodili, nato je prišel vod devetih PP-jev, od katerih jih je šlo šest za vodnike, vsi ti vodniki imajo vsaj šest članov in je bilo potem precej drugače. Je bilo pa treba nekaj spremeniti, da se kaj takega ne bi ponovilo.

Kako ste PP-je zadržali v rodu?

Ostali so zato, ker se je še naprej delalo z njimi. Ni bilo tako: "Srednja šola, zdaj si PP, znajdi se." Že pri nas so prvič uvedli, da smo imeli tudi kot PP-ji sestanke in bili normalen vod. Nismo se sicer sestajali vsak teden, ampak smo delali iste zadeve. Bi rekel, da zaradi družbe potem ostanejo.

Moj cilj je, da začnejo ti naši PP-ji delovati sami od sebe, brez večje zunanje spodbude. Malo jih bo treba vedno spodbuditi, ampak to je tudi pri starejših. Da bodo postali avtonomni.

Uspešno uresničevanje vaše vizije vam v novem letu želi tudi revija Tabor!

Čipka za tabornike

Besedilo: Radovan Krajšek - Vane

Udeleženci 40. Svetovne skavtske konference so kot protokolarno darilo prejeli unikatno taborniško čipko.

Ste že kdaj imeli težave pri iskanju primernega darila? Delegacijam taborniških organizacij z vsega sveta smo želeli podariti domač izdelek, ki predstavlja slovensko taborništvo in Slovenijo. Med iskanjem prave zamisli je minilo kar precej časa, dokler se ni ideja utrnila ob čaju, pri katerem smo se pogovarjali klekljarica, klekljarica-tabornica ter tabornik. Slovenska čipka! Pa ne klasična čipka po kakšnem tradicionalnem vzorcu, temveč čipka v obliki znaka Zveze tabornikov Slovenije. Zamisel smo nadgradili v predlog, da k izdelavi čipk z razpisom povabimo vse slovenske klekljarice, saj smo na konferenci pričakovali veliko število tujih delegacij. Organizatorji WSC so se strinjali, da je predlagana čipka primerno darilo, saj predstavlja Zvezo tabornikov Slovenije, slovensko tradicionalno ročno obrt ter je hkrati izviren in estetski izdelek.

Nenavadna povezava taborništva in klekljane čipke je zaživela tudi zaradi dejstva, da bo Slovenija junija 2016 gostila 17. Svetovni kongres Mednarodne organizacije za klekljano in šivano čipko OI DFA. Glavni dogodek bo potekal prav na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, kjer smo s Svetovno konferenco gostovali taborniki. Predlagatelji darila želimo "Čipka za tabornike" predstaviti tudi klekljaricam z vsega sveta, na njihovem kongresu.

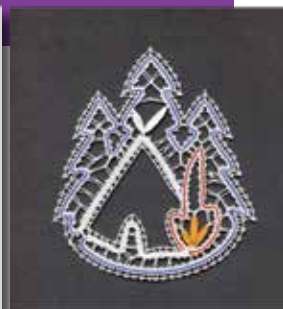

Čipke so prispevale klekljarice iz vse Slovenije.

Odziv na razpis je bil izjemen, saj smo prejeli preko 170 čipk iz vse Slovenije. "Čipka za tabornike" je postala izjemen skupinski projekt slovenskih klekljaric, ki so bile pripravljene prispevati svojo spretnost in prosti čas za izdelavo čipk. Večina čipk je

Obris in "papirc" za izdelavo čipke.

Avtorica čipke zgoraj:
Simona Strgulc Krajšek,
avtorica čipke spodaj:
Majda Kalič

izdelanih v idrijskem ali ozkem risu po predlaganem vzorcu, nekatere pa so povsem novo avtorsko delo z zelo izvirnimi rešitvami.

Čipke so organizatorji vstavili v okvirčke ter jim na zadnjo stran dodali kratko pojasnilo o slovenski čipki in ime klekljarice, ki je čipko izdelala. Na slovesnem zaključku Skavtske konference so tuje delegacije iz rok starešine ZTS prejele okvirjene čipke.

Klekljaricam smo po zaključku konference poslali zahvalno pismo s podatkom, kam je njihova čipka odpotovala. Prejetih čipk je bilo več kot delegacij na konferenci, zato so nekatere ostale doma. Naslednji dve leti bodo razstavljene v prostorih ZTS, junija 2016 pa na eni od razstav v okviru 17. svetovnega čipkarskega kongresa.

Miha vabi: Oglasite se v pisarni ZTS in si oglejte čipke v treh velikih okvirjih!

20 let v sistemu zaščite in reševanja

Besedilo: Ivo Štajdohar

V decembru je ZTS prejela plaketo v zahvalo ob 20-letnici neprekinjenega sodelovanja v okviru Sistema sil zaščite in reševanja Republike Slovenije.

Taborniki smo v sistem vključeni, odkar je organiziran na sodoben, učinkovit in odziven način - torej od vsega začetka. Bolj kot sama plaketa nam je lahko v ponos naša stalna pripravljenost, organiziranost in predvsem človeška plat. Izkoristimo priložnost in se sprehodimo nazaj skozi čas.

Ob potresu v Posočju leta 1976 so bili taborniki med prvimi, ki so priskočili na pomoč ogroženemu prebivalstvu. V nekaterih najbolj oddaljenih vaseh celo prvi. Kljub - z današnjega vidika - zelo skromni pomoči v materialnem smislu, je ta prispevek tabornikov zelo opogumil in dvignil moralo prebivalcev na prizadetem območju. Podoben učinek je bil opažen tudi nasploh v družbi. V okviru pomoči civilne zaščite je bilo potem med mnogimi prostovoljci, ki so sodelovali pri odpravljanju posledic potresa, tudi veliko članov taborniške organizacije iz vse Slovenije, katerih nastanitev in organiziranje je vodil taborniški rod iz Tolmina.

Na osnovi teh izkušenj se je začelo v sistem civilne zaščite (CZ) v Sloveniji bolj načrtno uvajati tudi razne društvene organizacije. ZTS je z materialno pomočjo Republiškega štaba CZ ustanovila posebne področne tabore (13 taborov z možnostjo nastanitve po približno 60 oseb), ki so bili ves čas na voljo za uporabo tako sami organizaciji kot drugim v primeru naravnih nesreč. Z njimi so upravljala takrat močnejša taborniška društva v posameznih regijah.

V 80. letih smo začeli ob teh taborih oblikovati stalnejše skupine tabornikov iz različnih društev in pod vodstvom državne organizacije ZTS. Leta 1994 se je z razvojem civilne zaščite in Urada Republike Slovenije za zaščito in reševanje (URSZR) ustvaril sodoben, odziven in učinkovit sistem za zaščito in reševanje v Sloveniji, pa tudi pravna podlaga, na osnovi katere delujejo sedanje enote ZTS - postavitve začasnih prebivališč (PZP). V letih 2010 in 2011 smo v ZTS na pobudo URSZR ustanovili še Enoto za postavitve mobilnega stacionarja - mobilne bolnišnice (MOBSTAC).

Foto: Matic Stergar

ZTS tako že 20 let neprekinjeno opravlja svoje naloge v okviru sistema. Kaj pomeni naš prispevek v praksi, smo lahko v letošnjem letu v najlepši luči videli ob odličnem odzivu postojnskih in ostalih tabornikov februarja, ko je bila Slovenija ovita v žled. Ne samo ureditev začasnih bivališč, moč taborniške organizacije je predvsem v organiziranju medsebojne pomoči prizadetih v naravnih katastrofah, delovanju mladih na tistem področju, in sploh zadovoljevanju potreb, ki nastanejo pri ljudeh, kadar naravna ujma deluje dlje časa. Sodelovanje v sistemu sil zaščite in reševanja Slovenije nas tabornike povezuje in afirmira navzven. Naj se prvih 20 let, na mnogo let podlage, nadaljuje v novih in vedno novih 20!

Razpis volitev organov ZTS

Na 34. skupščini ZTS, ki bo 14. marca 2015, bomo volili nove organe ZTS. Izvršni odbor je skladno s statutom že imenoval Volilno komisijo in s tem sprožil volilni postopek. Volilna komisija je na prvem sestanku 5. decembra 2014 med drugim sprejela razpis volitev, s katerim poziva rodove, območne organizacije in organe ZTS, da poiščejo in predlagajo tabornike za člane novih organov ZTS v mandatnem obdobju 2015-2018.

Kandidati in kandidatke za voljene funkcije v organih ZTS morajo biti na dan volitev člani oz. članice društev tabornikov - rodov, registriranih v skladu s Statutom ZTS. Pri izbiri naj rodovi upoštevajo, da želimo na najbolj odgovorne funkcije izvoliti izobražene, razgledane in izkušene tabornice in tabornike, ki čim bolj ustrezajo liku, ki ga opredeljujejo taborniški zakoni.

Obisk tabornikov iz tujine

Poleti prihaja k nam več skupin tabornikov iz tujine. To je lahko priložnost tudi za vas, da z njimi preživite kakšen dan in imate mednarodno doživetje kar doma. Lahko se odločite in kakšno od skupin povabite, da se vam pridružijo na taborjenju ali pa se z njimi podate na odkrivanje Slovenije.

Miha obuešča: Več o pogojih in postopku predlaganja kandidatov za volitve 2015 lahko preberete v razpisu, ki ga dobite na pisarna@taborniki.si. Na ta naslov pišite tudi, če bi radi gostili skupino tabornikov iz tujine.

ZOT 2015

Slovenske Konjice

30. - 31. januar 2015

<http://zot.rutka.net>

XI. SNOUB

1. - 15. januar
50 €

16. - 25. januar
60 €

Ali je Luč miru iz Betlehema taborniška akcija?

Tukaj bomo predstavljali mnenja rodov glede aktualnih vprašanj, ki se tičejo vseh tabornikov in tabornikov. Luč miru je tako kot prejšnja leta dvignila kar nekaj prahu, zato smo o njej povprašali rodove.

Rod Sivi dim Krško, povedal Uroš Kodrič

Luč miru smo v našem društvu nosili že od začetka, leta 1985. Dojemamo jo kot simbol miru, ki je dobrodošel v vsakem domu, ne glede na versko prepričanje. Luč raznašamo po vaseh Krajevne skupnosti Veliki Podlog ter dveh dodatnih vaseh in pri tem obiščemo skoraj 1300 ljudi. Delimo jo v večjih javnih ustanovah, v šolah in vrtcih pripravimo kratek program. Sodelujemo vsi člani, tudi MČ-ji. Razdelimo se v 2 skupini, pri vsaki hiši zaželimo prijetne praznike, predamo luč miru ne glede na njihov družbeni oz. finančni položaj ter razdelimo letake z letnim programom. Starejšim ljudem se bolj posvetimo. Zbiramo tudi prostovoljne prispevke, ki niso pogoj za predajo luči. Akcijo zaključimo s pogostitvijo in obeležimo naš rojstni dan, ki je 30. decembra. Včasih smo luč razdelili tudi v 1000 domovih, letos pa društvo miruje in se akcije posledično nismo udeležili. Upamo, da nam bo v prihodnje uspelo obnoviti že zastavljene cilje. Kljub mirovanju bomo organizirali POT (orientacijsko tekmovanje), ki bo 12. aprila 2015.

Rod II. grupe odredov Celje

V Celju se je prireditev Luč miru odvijala v Pravljični deželi, kjer smo skupaj s katoliškimi skavti zapeli pesmi in jo podelili med ljudi. Mnenja nekaterih iz rodu:

M. K.: Če je večina rodov "za" Luč miru, naj se na ZTS naredi bojni plan za prevzem, po katerem bo ZSKSS samo sodelavec. Drugače naj sodelujejo rodovi, ki jim je do tega. To ni edina akcija, po kateri smo taborniki lahko poznani.

P. P.: Ni več taborniška akcija. Če bi nam bila zelo pri srcu, nam je nikoli ne bi imeli možnosti prevzeti. Nanjo moramo gledati kot na edino stično točko, ki jo imamo s katoliškimi skavti in ne kot vzrok spora. Imamo druge neizpopolnjene akcije in neizkoriščene potencialne.

M. Z.: Tudi katoliškim skavtom je gozd pomemben, pa se niso rinili v akcijo Obnovimo gozdove. Žalostno je, da je to edina skupna akcija s skavti, pa še ta predstavlja velik spor med nami.

B. B.: Ostane naj skupna akcija katoliških skavtov in tabornikov oziroma v organizaciji ZSKSS s sodelovanjem ZTS. Želimo si le boljše organizacije (zgodnejšega informiranja s strani ZSKSS). Slabo organizirani dogodki mečejo slabo luč (ne miru) na obe organizaciji.

Rod Pusti grad Šoštanj, povedala Mojca Čebul

V zadnjih letih smo v medijih zasledili, da je akcija predvsem krščanska oziroma vse bolj katoliško skavtska, medtem ko se tabornikov ne omenja. Opažamo, da se z ZSKSS lažje dogovarjamo na lokalni ravni, ko pa gre za prenos luči miru na državne institucije, je ta komunikacija zabrisana in taborniki ostajamo v senci akcije, v kateri vendarle sodelujemo.

V našem Rodu Pusti grad Šoštanj vsako leto delimo plamen na stojnici pred trgovino v Šoštanju, kjer nas obišče veliko ljudi. Luč ponesemo na osnovno šolo, skupaj s skavti na občino, letos je prvič osvojila tudi Smrekovec. Akcijo v rodu podpiramo in jo bomo še naprej izvajali, vendar pa pridobljene prostovoljne prispevke stežka namenimo v dobrodelne namene, saj zadostujejo zgolj za kritje stroškov nakupa lučk.

Vsekakor pa je Luč miru namenjena vsem ljudem, ne glede na pripadnost, ki si dejansko želijo tistega, kar z lučjo sporočamo - mir.

Mednarodne akcije 2015

Besedilo: Lucija Rojko

Poletje 2015 bo zopet polno priložnosti za mednarodne dogodivščine. Še je čas, da se za katero odločite tudi sami, zato vam predstavljam nekaj privlačnih možnosti.

You're up! (Ti si na vrsti!)

Strasbourg, Francija, 16. do 23. julij

Je dogodek, ki bo združil več kot 5000 tabornikov iz različnih koncev Evrope s kar 10.000 francoskimi taborniki. Vsaka skupina, ki se bo udeležila dogodka, bo predhodno dobila svoj par, skupino francoskih tabornikov, s katero bo taborila tudi na samem dogodku. Aktivnosti na dogodku bodo potekale na temo krepitve Evrope. Udeleženci bodo imeli priložnost govoriti o svojih idejah in predlogih za boljšo prihodnost Evrope, spoznali pa bodo tudi delovanje evropskih inštitucij in delo različnih mladinskih organizacij v regiji.

Več informacij:

caravane.sgd.f.fr/rubrique-jamboree-you-re-up.

Mariscamp

blizina Merscha, Luksemburg, 26. julij do 5. avgust

Dogodek bo ponujal mnogo zanimivih aktivnosti, skozi ves čas pa bo potekal po načelu naredi sam. To pomeni, da bodo imeli udeleženci priložnost sodelovati v pionirskih tekmovanjih, izdelovanju bazena itn. Poleg tega bodo lahko sodelovali tudi v tabornih bendih, velikih strateških igrah in mnogo drugih aktivnostih. Tabor bo zagotavljal zgolj lokalno, organsko pridelano hrano. Udeleženci bodo imeli v času dogodka tudi možnost izletov po celotni državi.

Več informacij: mariscamp.com.

Nejc vas vabi: Za več informacij pišite na kmd@rutka.net, več dogodkov pa najdete na Stenčasu u novici Mednarodne akcije 2015.

Rover's Empire (Imperij raziskovalcev)

Cluj-Napoca, Romunija, 1. do 7. avgust

V srcu Transilvanije, v dolini Gârbăului, bo potekal dogodek Imperij raziskovalcev. Romunski taborniki so si zadevo zamislili v stilu potovanja nazaj in naprej skozi čas. Organizatorji pravijo, da potrebujejo udeleženci s seboj le šotor in nasmeh.

Več informacij: roversempire.scoutscluj.ro.

Praznovanje 100-letnice taborništva v Ugandi

Kampala, Uganda, 18. do 28. avgust

Taborniki iz Ugande letos praznujejo 100 let taborništva v svoji državi. V ta namen so se odločili organizirati jamboree, ki bo potekal v nacionalnem taborniškem centru Kaazi (Kaazi National Scouts Campsite - Kampal) in bo združil okoli 8000 tabornikov iz Ugande in različnih koncev sveta. Organizatorji bodo po dogodku tistim, ki si bodo tega želeli, omogočili tudi nekaj dni gostovanja pri lokalnih tabornikih doma.

Več informacij: www.ugandascouts.org.

23. Svetovni skavtski Jamboree - JAPONSKA 2015

Kirara-Hama, prefektura Yamaguchi

Odprava trenutno šteje 63 udeležencev, 7 vodnikov, 18 članov mednarodnega osebja in 6 članov vodstva odprave. Prijave so odprte še za tiste, ki bi se dogodka radi udeležili kot člani mednarodnega osebja. Odhod iz Slovenije bo 17. julija, prihod nazaj pa 14. avgusta.

Več informacij: wsjamboree.zts.si.

S svojim vodom spoznaj deželo vzhajajočega sonca

Program Pridruži se - Join In Jamboree

Besedilo: Puggy

Si predstavljate, da se svetovnega jamboreeja dejansko udeleži le vsak tristoti skavt, star od 14 do 18 let? Vseh ostalih 299 te izkušnje spoznavanja različnih kultur in druženja s skavti z vsega sveta ne doživi. Pa vendar je možno vsaj do neke mere to izkušnjo pričarati tudi skozi program Pridruži se, ki ga slovenski udeleženci letošnjega jamboreeja na Japonskem želijo pripraviti za svoje vrstnike v Sloveniji.

Od kod izvira ideja za program? Leta 1979 bi moral biti jamboree v Iranu, pa so ga morali zaradi političnih razmer odpovedati; namesto tega je WOSM predstavil program Join in, ki je ponudil izkušnjo v domačem okolju. Od takrat naprej vsak organizator oblikuje dejavnosti, ki dogajanje na jamboreeju približajo tudi tistim, ki ostanejo doma.

Program konkretnih dejavnosti bo namenjen vodom različnih starosti, izvajali pa ga boste lahko tudi na izletih in taborjenjih, v rodu ali lokalni skupnosti. Objavljen bo v spletni knjižici, nekaj dejavnosti pa bo predstavljenih tudi v Taboru. Udeleženci programa bodo za udeležbo na dejavnostih tudi nagrajeni. V tokratni številki vas vabimo na pokušino z jedilnimi palčkami.

Jedilne palčke

Japonci hrano jedo z jedilnimi palčkami. Najprej so jih začeli uporabljati na Kitajskem, in sicer za pripravo hrane (pri nas imamo kuhalnico). V času dinastije Ming so jih začeli uporabljati tudi za prehranjevanje. Danes z njimi je več kot milijarda prebivalcev sveta. Ker jih po uporabi zavržejo, za proizvodnjo vsako leto porabijo za 25 milijonov odraslih dreves lesa.

Vaš tokratni vodov izziv je, da poskusite jesti s pomočjo palčk. Sledite navodilom in preizkusite različne vrste hrane. Bodite potrpežljivi. Izziv nadgradite z razmišljanjem, za kaj se palčke še da uporabiti. Kot namig nekaj idej udeležencev: za figo v laseh, kot tolkalo, za žgečkanje in čohanje po hrbtu, kot pinceto, kot pletilko, kot orodje pri ritmični gimnastiki ali plesu, za igro mikado, za diriganje, za ražnjiče, za žongliranje, kot dekoracijo, za mini biljard s frnikolami, kot oporo za rože. In še nekaj bolj taborniških idej: za maketo pionirskega objekta, kot opornico pri zlomu, za kurjenje ognja, kot okras na rutki, kot nadomestek za kline, kot štafetno palico, za igrico navzkriž in naravnost. Za najbolj zagrizene pa še posebni izzivi: Kako z njimi namazati nutello? Kako jih uporabiti za čiščenje zob?

Kako uporabljati mega palčke (dve 4-metrski sušici)?

Ustvarjalci programa, člani vodov Makaki ninje, Nudlgejše, Mijamtum, Aka, Sumosomi, Ribanasuhem in Šuši vam do naslednjic kličejo: "Sayonara!"

Kako uporabljati jedilne palčke

Primi eno palčko v roko tako, da jo stisneš med palec in kazalec in jo podpreš s prstancem.

Drugo palčko z vrhom palca pritisni med kazalec in sredinec.

Primi obe palčki naenkrat.

Spodnja palčka naj se ne bi premikala, samo zgornja (modra). Dober tek!

Nejc vas vabi:
Pošljite nam fotografije, kako ste uporabili jedilne palčke na naslov wsjamboree@zts.si!

55 let Rodu Rožnik

6. decembra 1959 se je vod Divji petelini odcepil od Čete štirih plamenov tedanjega Zmajevga odreda in tako je nastal Taborniški odred Rožnik. Danes Rod Rožnik sestavlja 8 MČ vodov, 6 GG vodov in 1 PP+ klub, ki od letošnjega leta šteje 33 članov.

Kmalu po ustanovitvi odreda smo oblikovali in izdelali tudi svoj našitek. Zanj je značilen nesimetričen vhod v tabor. Zakaj ravno vhod? Tak vhod smo namreč postavili na svojem prvem samostojnem taboru v Žabji vasi, v Poljanski dolini. Avtor vhoda je bil tedanji načelnik odreda Tone Simončič, sam vhod pa je postavil in strokovno obdelal taborovodja Miha Jazbinšek. Dolga leta smo imeli svoj taborni prostor v Rovinju, ki pa je bil med vojno poškodovan. Dolgo časa smo taborili po različnih koncih Slovenije, od leta 2000 pa imamo ponovno svoj taborni prostor, v Osilnici ob Kolpi.

Bivši, stari, novi člani in naši prijatelji ter družine smo se zbrali natanko 55 let po ustanovitvi rodu, v soboto, 6. decembra 2014, da bi skupaj proslavili to obletnico. Ob začetku druženja smo se vsi zbrali in zapeli taborniško himno. Zatem je sledil govor naše starešine Urše Novak in ogled filma, ki smo ga za ta dogodek pripravili skupaj s člani. Svečano priložnost smo izkoristili tudi za podelitev dveh priznanj. Tonetu Simončiču, dolgoletni starešini rodu, smo v zahvalo za ves čas, trud in delo, ki ga je vložil v ustanovitev in vodenje našega rodu, podelili srebrnik - spominski kovanec WSC s serijsko številko 55. Klemen Martinis pa je za desetletno aktivno delo v rodu prejel srebrni znak Zveze tabornikov Slovenije.

Ob načrtovanju samega dogodka smo se odločili, da te obletnice ne bomo praznovali "klasično", s proslavo, ampak bomo poskusili pripraviti malo bolj aktiven program. Za udeležence dogodka smo tako po kratkem uvodnem delu pripravili šest različnih delavnic, ki so jih lahko obiskali glede na zanimanje. Najmlajšim članom najbolj privlačna delavnica se je imenovala Postani zvezda - tu so se s poslikavo obraza lahko prelevili, v karkoli si je njihovo srce poželego. Na delavnici Okusi zvezde so si obiskovalci lahko pripravili brezalkoholni koktajl po svojem okusu, izdelovali pa so tudi novoletne čestitke. Zunaj jih je pričakal ogenj, na katerem so si lahko spekli t. i. s'morse (piškotne sendviče) in hrenovke ter se ogreli pred odhodom na lov na lisico, kjer so spoznavali zgodovino rodu in opravljali različne naloge, ali krajšo orientacijo po Dravljah.

V dvorani so se ves čas predvajale slike s preteklih akcij in dogodkov, ki so marsikomu dale idejo za dopolnjevanje Časovnice. Na bel trak papirja smo na začetku dogodka nalepili le nekaj slik in okvirnih letnic, obiskovalce pa pozvali, da so nanj dorisali in dopisali še svoje spomine, dogodke na taborniški poti našega rodu, ki se jim zdijo vredni omembe in se jih z veseljem spominjajo.

Ob tej priložnosti smo pripravili tudi posebne vzglavnike, ki so narejeni iz recikliranih materialov in imajo ob strani uvezen logotip 55-letnice - preverjeno so zelo udobni.

Prvi del praznovanja smo zaključili z razrezom torte, ki je bila za prste obliznit' dobra. Tukaj pa se naš večer še ni zaključil. Ker smo starejši tisti, ki se vsak dan trudimo, da naš rod deluje, kar se da dobro, smo se odločili, da to obletnico proslavimo na svoj način. Tako smo organizirali t.i. After, žur za katerega smo izdelali vstopnice in povabili tudi naše prijatelje iz drugih rodov, izven tabornikov ... Zabava se je nadaljevala do naslednjega jutra, ko so tudi tisti iz najbolj oddaljenih krajev počasi ujeli svoj prevoz domov.

Korajža sprašuje: Si prebral članek? Petim osebam bo Rod Rožnik podaril simpatično zvezdo, ki jo lahko uporabiš tudi kot novoleten okrasek! Vse, kar moraš narediti, je, da pravilne odgovore skupaj z naslednjimi podatki: ime, priimek, rod in domač naslov, pošlješ na rod.roznik.lj@gmail.com do 25. januarja 2015, mi pa bomo med usemi, ki boste odgovorili pravilno, izžrebali 5 oseb, ki bodo prejele zvezdo.

Kdaj je bil ustanovljen Rod Rožnik?

Koliko let nazaj je bilo to?

Če bi bil na praznovanju, katere delavnice bi se udeležil in zakaj?

Kateri dogodek iz tvojega taborniškega življenja bi ti uvrstil na časovnico svojega rodu?

Zakaj imamo na našitku nesimetričen vhod?

Besedilo: Petja Kos, fotografije: Darja Petrič

Za tvoj dar MI JE MAR!

Besedilo: Sabina Belc - Žmigovc, fotografije: Rok Rakun

Luč miru iz Betlehema je mednarodna dobrodelna akcija, ki jo je začela avstrijska televizijska postaja ORF leta 1985, sedaj pa se je razširila že čez meje Evrope. Slovenska odprava je luč miru prevzela v soboto, 13. decembra 2014, že štiriindvajseto leto zapored. Nosilec akcije je Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, partnerske organizacije pa smo Zveza tabornikov Slovenije, Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov ter Slovenska zamejska skavtska organizacija.

Naše potovanje se je pričelo v petek dopoldne. Med vožnjo smo preko metode asociacij izvedeli nekaj zanimivosti o našem cilju, Dunaju, in osnovne informacije glede poteka odprave. Po namestitvi v prostorih avstrijskih skavtov so nas zamejci razveselili z okusno večerjo, pravo italijansko pašto. Sledil je ogled pretirano okrašenega centra Dunaja. Večer smo zaključili v lokalu Einstein, kjer so se fantje navduševali nad miselnimi igrami v toaletnih prostorih, dekleta pa smo razočarano ugotovila, da si kaj več od previjalne mize očitno ne zaslužimo.

V soboto sem dojela, da se bo moj sproščeni izlet odvil malo drugače, kot sem pričakovala. Ker sem bila edina tabornica, sem postala "predstavnica" ZTS. Obveznosti predstavnice so bile izjava za Radio Ognjišče, nošenje slovenske zastave na prejemu luči in neposredno javljanje delegacije preko SkavtNeta. Sončno dopoldne smo preživeli v parku gradu Schönbrunn, kjer smo zapeli nekaj pesmi, kar je iz nas naredilo zanimivo atrakcijo za turiste. Zadnja postojanka pred odhodom

je bila evangeličanska cerkev Gustav-Adolf, kjer so nam predstavniki duhovščine treh različnih cerkva in nosilec luči predali v varstvo luči ter nas pozvali, naj jo raznesemo daleč naokoli. Cerkev je bila nabito polna in vzdušje je bilo neverjetno, tako kot vedno ko se nabere tolikšno število tabornikov in skavtov na enem mestu. Po vrnitvi v svoje prostore smo opravili prenos, ki si ga lahko ogledate na YouTubu (Javljanje delegacije LMB z Dunaja), ter se odpravili domov.

Med izletom se je nekajkrat razvil pogovor o razlikah in podobnostih med ZTS in ZSKSS. Spoznala sem, kako malo vemo drug o drugem in predvsem, da bi se lahko drug od drugega marsikaj naučili. Prijetna izkušnja z Dunaja pa je nekaj dni kasneje dobila grenak priokus. Na Facebooku se je razvila nestrpna debata glede te akcije. Sprašujem se, kako bomo ustvarjali boljši svet, če ne moremo niti mimo zamer in predsodkov do sestrške organizacije. Ali ni že čas, da pokažemo, da smo res tako odprti, kot trdimo?

Korajža priporoča: pojdi na YouTube in poišči posnetek Javljanje delegacije LMB z Dunaja. Posnetek je na voljo tudi v HD kvaliteti!

Predbožična GOOT avanturica

Foto: Špela Hadalin

V soboto, 13. decembra, je v centru Kranja potekala Predbožična avanturica - akcija za vse GG-je in PP-je gorenjskega območja, ki so si zaželeli druženja in osvajanja znanj orientacije. Ob deveti uri se je na uvodnem zboru nabralo kar 14 ekip. Iz Kranja so prišli

Rod Stane Žagar - mlajši, Rod zelenega Jošta in Kokrški rod, zraven pa še Rod svobodnega Kamnitnika iz Škofje Loke, Rod zelenega Žirka iz Žirov in Poključki rod iz Zgornjih Gorij. Naslednje tri ure so se ekipe podile po centru Kranja in iskale KT-je. Tam so opravljale tudi različne zabavne naloge, od mobilne orientacije z voki-tokiji, iskanja skritih KT-jev po maketi Kranja, score orientacije po igrišču, do merjenja azimutov in ocenjevanja razdalj. Za uspešno opravljene naloge so prejeli tudi material, iz katerega je na koncu vsak lahko izdelal svojega možička, ki mu bodo zrasli lasje, če ga bodo le ustrezno zalivali. Imeli smo se super in komaj čakamo naslednjo podobno akcijo, ki bo februarja.

Rebeka Jereb

Foto: Rihard Pelko

Lov na magično drevo

Zadnja akcija Rodu Veseli veter iz Murske Sobotе v letu 2014 za MČ-je in GG-je je bilo jelkovanje. Letos smo se podali v lov za magičnim drevesom. Poiskati smo morali deset različnih drevesnih vrst in spoznati njihove lastnosti. Preden smo prispeli do magičnega drevesa, smo se morali soočiti še z njegovim varuhom. Zastavil nam je nekaj vprašanj, na katera smo s skupnimi močmi pravilno odgovorili, nato pa nas je varuh odpeljal do magičnega drevesa. Tam smo si najprej razdelili luč miru. Nato smo se obdarili med sabo z doma izdelanimi darili, magično drevo pa je vsakega obdarilo še s knjigo in novim rodovim našitkom. Popili smo topel čaj in pojedli piškote, ki so jih spekli vodniki, in tako zaključili jelkovanje. Za

vs, ki še nimajo krojev, smo organizirali še pomerjanje krojev, da smo lahko dobrim možem prišepnili pravo velikost.

Rod Veseli veter iz Murske Sobotе

Foto: Miloš Borovšak

Kako se kuža zjutraj umije

Foto: Marko Vidmar

Kako se kuža zjutraj umije? Počese? Ali si kužki res umivajo zobe? Ali znajo kužki narisati številko 8? Sanjina Guba zagotovo, vendar pojdimo od začetka. Guba je Sanjina psička, Sanja je Gubina vodnica in skupaj sta terapevtski par **Slovenskega društva za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagачke**. Iz Nove Gorice sta se pripeljali v Ilirsko Bistrico, da sta popestrili sredino popoldne murnom in MČ-jem iz Rodu snežniških ruševcev.

Sanja nas je seznanila s tem, kako se je treba obnašati ob prvem stiku s kužkom. Gubi smo se najprej predstavili tako, da smo ji segli v tačko in ji povedali svoje ime. Izkazali smo se za prav pogumne tabornike in tabornice, saj ni bilo nič strahu in otroci so komaj čakali, da se predstavijo naši kosmatinki. Tudi Guba se ni nič pritoževala, ves čas je veselo mahala z repkom in dovolila, da smo ji obrisali tačke, pobrali zaspančke z oči, jo skrtačili ter odišavili s čisto pravo pasjo dišavo. Ali ste vedeli, da se tudi kužki

parfimirajo? Z našo pomočjo je Guba postala prava parvcata gospodična. Lepo očedeno jo je ena izmed najmlajših udeleženk skupaj s Sanjo peljala na sprehod okrog nas, da smo jo lahko поблиže občudovali. Guba je bila odličan motivator za otroke in jih je hitro osvojila s svojim toplim, zaupljivim pogledom, tako so bili otroci ves čas sproščeni in pripravljeni na aktivno sodelovanje. Z njo so izvajali tudi razne vaje, pri katerih so razvijali miselne in telesne aktivnosti. Metali so ji igrače, žogice, se z njo borili za cufo in jo nagradili s priboljški.

Guba je tudi plesalka, veste, saj nastopa v plesni skupini Blazno plesno. Mi smo ji zapeli pesmico Murenčki in pokazala nam je svoje plesne vragolije. Za konec smo jo še pobožali in se fotografirali, da bomo imeli spomin na ta nepozaben dogodek. Hvala Sanja in Guba, kmalu nas zopet obiščita.

Neja Frank

Foto: Marko Vidmar

Decembrski oddih

Letos smo se vodniki v MČ družini Rodu Rožnik odločili, da tudi mi potrebujemo čas zase. In tako se nas je pet med 12. in 14. decembrom odpravilo na oddih v Bohinjsko Bistrico.

Naše razvajanje se je začelo pri hrani (tortilje, samopostrežni zajtrki, palačinke ...) in končalo pri daljšem jutranjem spancu, ki ga na taborniških akcijah običajno ni. Vmes pa smo si vzeli čas zase, za ogled filma in daljši sobotni sprehodek po simpatični poti med hribi. Prav tako smo si odpočili v kopališču, kjer smo večino časa preživeli v jacuzzijih ter se nekajkrat spustili po toboganu. Ob večerih pa smo se pomerili v igranju enke, kjer je Maja dokazala, da tudi tam izkušnje štejejo.

Po komplicirani poti domov (vlak-avtobus-vlak) se vsi strinjamo, da bi si podoben vikend morali privoščiti vsi, ki le imajo priložnost in čas, mi pa se že veselimo našega naslednjega druženja.

Petja Kos

Foto: prijazen neznanec

Izkušnja, ki ji ni para

Teden dobrih del

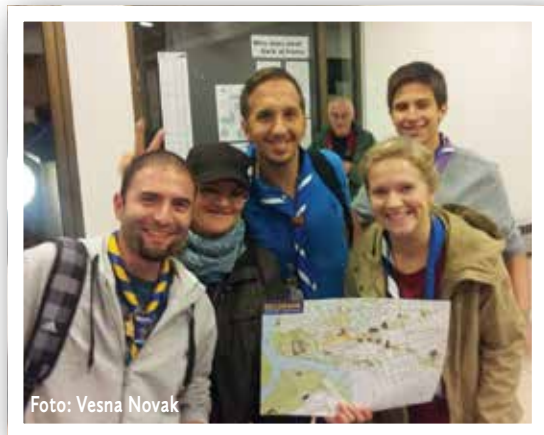

Foto: Vesna Novak

Novembra je v Beogradu potekala Akademija 2014, kjer se je srečalo skoraj 200 mladih iz 42 držav, ki so debatirali, se družili ter izkoristili znanje in izkušnje najboljših skavtskih vodij iz Evrope. Ena izmed teh srečnežev sem bila tudi jaz. Imeli smo pester program, ki so ga sestavljali trije sklopi predavanj, vse skupaj pa je bil pravi "brainstorming" po 7 ur na dan! En sklop predavanj je zavzemal strategijo in menedžment, drugi izobrazbo in tretji komunikacijo. Vsak dan si imel možnost udeležbe na dveh predavanjih.

Na predavanju Vodenje projekta v praksi smo npr. ugotovili, da je na čelo projekta dobro postaviti nekoga, ki je odlični planer, nadzornik, vodja in dober govornik. Oči mi je odprlo tudi predavanje Taborništvo in osnove vodenja: taborniški DNK, kjer smo govorili o značilnostih vsakega tabornika, taborniških vrednotah in ugotovili, da je lahko vsaka aktivnost ali panoga taborniška. Tudi fotografiranje, nogomet, čistilna akcija ... Potrebno je samo upoštevati 7 taborniških elementov.

In nazadnje, ker gremo tudi taborniki v korak s časom, smo trenirali, kako najbolj dolgočasne stvari narediti zanimive in privlačne. Ne pišite, raje slikajte ali naredite video! Bodite izvirni, zabavajte se in verjemite vase! Rezultat bo prišel sam!

Nisem še omenila kulturnega programa, srbske kuhinje, internacionalnega večera, polnega kulinarike in običajev, ter zanimivih ljudi in novih prijateljev, ki sem jih spoznala ... Akademija je bila zame nepozabna izkušnja in dogodivščina, ki bi se je z veseljem znova udeležila, četudi je bilo naporno in nam je primanjkovalo spanca.

Vesna Novak

Lord Baden-Powell je zapovedal: "Ko zjutraj vstaneš, se spomni, da moraš čez dan storiti dobro delo. Pomagaš si lahko tako, da narediš vozec na robcu ali skavtski rutki." Čeprav smo pridni taborniki, kakšen dan morda vseeno pozabimo na to. Zato je Rod Stane Žagar - mlajši v sodelovanju z Zvezo tabornikov občine Kranj prvi teden v decembru organiziral Teden dobrih del.

Foto: Žan Kuralt

Prijavilo se je približno sto malih in velikih dobrodelnikov, ki so sedem dni zapored vsak dan opravili vsaj eno dobro delo in ga vpisali v tabelico ter jo na koncu oddali. In kakšna so bila ta dobra dela? Največ jih je pomagalo doma, kuhali so, sesali prah, odnesli smeti, pazili na bratce in sestrice. Nekateri so se zadeve lotili bolj klasično, tako da so starejšim pomagali čez cesto in jim nesli vrečke, spet tretji so inštruirali sošolce ali kupili darila za tiste v stiski. Nekdo je recimo počistil mačje stranišče. Izvirno.

Sodelujoči so za nagrado - poleg dobrega občutka, seveda - dobili knjigo Skvot Peter (pomežik) s posvetilom, pričakala pa jih je še super pogostitev. Lušten uvod v mesec obdarovanj, kajne?

Zala Šmid

Foto: Žan Kuralt

In memoriam: Roman Zupan

Sredi lanskega decembra je po dolgotrajni boleznii tiho odšel Roman. Iz Zagorja se je preselil v Ljubljano, kjer je bil dolgo časa zaposlen kot novinar. Svoje bogate novinarske izkušnje je nesebično prenašal na taborniške navdušence. Od leta 1958, ko je postal član starešinskega sveta ZTS, je bil član izvršnega odbora ZTS, vrsto let podpredsednik ZTS, urednik revije Tabor, recenzent taborniških prispevkov in publikacij in predsednik NO ZTS.

Prejel je številna taborniška priznanja, med njimi najvišje plaketo dr. Jožeta Potrča. Svojo taborniško dušo je skupaj z ženo in tabornico Miro še posebej izkazal na poseben način, za kar dlje časa niti vedeli nismo: velik del svojih dohodkov je poklanjal osebam, ki so bile pomoči potrebne. Takih ljudi je malo, zato bo Roman še posebej zapisan v našem spominu.

Tone Simončič

Posvet mariborskega območja

V Mariborskem območju se vedno več dogaja. Po letih spanja smo začeli obujati taborniške dogodke, ki jih organizirajo rodovi v povezavi z območjem, za območje. Spomladi smo tako po dolgem času izpeljali območni mnogoboj v mestnem parku, prvi vikend decembra pa je modro vodstvo rodov (Kvedrov rod,

Rod II. SNOUB, Rod Črno jezero, Rod Ukročena reka in Rod XI. SNOUB) sedlo za mizo v Mariborskem taborniškem centru in naredilo načrt za leto 2015.

Najprej smo pregledali rezultate razpisa za logotip območja, zmagovalca pa nato določili na dopisni seji s predstavniki rodov. Skupaj smo se odločili za logotip, ki ga je ustvarila **Petra Grmek**. Nato smo pregledali koledar za leto 2015 in vsak rod je sporočil svoje akcije, ki smo jih marljivo zabeležili. Odločili smo se, da bomo za dan tabornikov organizirali večjo akcijo, pri kateri se bomo poskušali povezati tudi z Mestno občino Maribor. Pomagal nam bo tudi Center eksperimentov Maribor, s katerim smo sodelovali že v letu 2014. Prav tako smo se dogovorili, da moramo obdržati območni mnogoboj, ki ga bo letu 2015 organiziral Rod II. SNOUB Ljubo Šercer.

Na posvetu smo torej začrtali kar nekaj novih smernic, ki se jih imamo namen držati v naslednjem obdobju. Seveda pa se bomo vsi potrudili, da ne bo ostalo samo pri besedah, ampak bomo te poskusili tudi čim boljje udejanjiti.

Jasna Vinder, načelnica Oozts-MB

LISJAKI POSTANEJO STEZOSLEDCI

ZGODBA: TOMZI
RISBA: SEKI

NO, PA POGLEJMO, ČE STE SI USPELI PRISLUŽITI VEŠČINO STEZOSLEDEC.

TUKAJ VIDIMO PASJO SLED!

PO VELIKOSTI SO DEČ GRE ZA ZLATEGA PRINAŠALCA.

TUKAJ IMAMO SLEDI SRNE.

OB NJEJ JE BIL TUDI BAMBI.

IN TUKAJ SO SLEDI LISICE.

ŽAL PA SO TO TUDI VSE SLEDI, KI SMO JIH USPELI NAJTI ...

MANJKA VAM ŠE ENA SLED, MORDA VAM BO USPELO NASLEDNJE LETO.

ZDAJ SEM SE SPOMNIL, NA CESTI SEM VIDEL ŠE SLEDI KONJA.

V REDU, POJDMO POGLEDAT!

KLEMEN, SI PREPRIČAN? KOLIKOR SE SPOMNIM, TAM NI NOBENIH SLEDI.

SAMO ZAUPAJ MI IN SODELUJ.

TUKAJ SO! SLEDI JEKLENEGA KONJIČKA!

JA, ZGLEDA, DA JE FIRME, MISLIM, PASME MAZDA.

POČASI BI POTREBOVAL MENJAVO PODKEV, PROFIL JE ŽE ČISTO OBRABLJEN.

KONEC

Ernest Thompson Seton

Rolf gozdovnik

Za vas je brala: Mojca Galun

V časih, ko vsi bolj ali manj ždimo za računalniki, se kot nalašč ponuja Rolf gozdovnik, da v nas rebudi pravega gozdovniškega duha.

Foto: Mojca Galun

Ustanovitelj gozdovniškega gibanja, ki velja za enega izmed predhodnikov slovenske taborniške organizacije, Ernest Thompson Seton, nas v svoji knjigi pritegne z opisom prečudovite ameriške divjine ter nas obenem vpelje v svet Indijancev in njihovih veščin preživetja v neukrotljivi naravi. Če je v vas le kanček gozdovniške radovednosti, je to prava knjiga za vas, ne glede na to, ali ste mladi ali zgolj mladi po srcu.

V knjigi spremljamo razvoj dečka Rolfa v pravega moža, ki se nauči spretnosti preživetja v naravi in spoštovanja do živali. Zgodba se ne začne prav optimistično, s smrtjo Rolfove matere in njegovo selitvijo k stricu in teti, ki z dečkom ne zna ravnati drugače, kot da ga neprestano ošteva. Rolfa silita, da gara na kmetiji, za nagrado pa prejema težko udrihanje palice. Dečkova nesreča se spremeni, ko spozna Indijanca Kvonaba (v orig. Quonab), ki ga prosi za pomoč pri lovu na rakuna. Ko ga ujameta, Kvonab povabi Rolfa, da se mu pridruži, medtem ko bo psička Skokuma učil umetnosti lova na to prefrigano žival. Rolfov stric zaradi

njunega prijateljstva postane nasilen, zato dečku ne preostane drugega, kot da zbeži k Kvonabu. Indijanec svojega mladega prijatelja nauči veščin preživetja v naravi: loviti, nabirati in razumeti divje živali. Hkrati pa dečku privzgoji neskončno ljubezen do narave. A tu se naša zanimiva zgodba pravzaprav šele začne.

Rolfa vzljubimo že ob začetku branja, nato nas skozi celotno knjigo navdušuje s svojim pogumom in junaškimi dejanji ter vedno ostaja zvest svojemu moralnemu kompasu. Deček je vedno iznajdljiv in tudi kadar se izgubi, ne pokaže nikakršnega strahu. Hitro se spomni Kvonabove šole in drugih modrih izkušenih mož ter si tako pomaga iz zagate. Kdo drug bi moža kaj hitro obtožil nesposobnosti, ko mu že v tretje spodleti pri lovu. Naš junak pa hitro sešteje ena plus ena in spozna, da bodo moža pred sramoto rešila - dobra očala.

Knjiga nam ne pusti dihati. Komaj prijatelji zaključijo eno pustolovščino, že jim življenje pošlje nove izzive. Med vznemirljivim branjem smo ves čas deležni koristnih Kvonabovih lekcij: kako sestaviti posteljo iz vej, prižgati ogenj, nastaviti različne pasti, prepoznati glasove živali, izdelati lok in puščice ... Vse to v knjigi z ročno narisanimi ilustracijami preprosto kar oživi.

Zato nikar ne odlašaj in skoči po knjigo v najbližjo knjižnico, najdeš pa jo tudi v Gutenbergovi spletni knjižnici (sledi QR kodi). Tistim, ki znate dobro angleško, priporočamo branje originala, saj je v slovenskem prevodu pogosto kaj izpuščeno oz. prirejeno.

Primerno za:
prave gozdovnike in gozdovnice,
ne glede na starost!

Ne volim januar

Đorđe Balašević

Zapisal: Gape

Foto: Pija Šarko

F# h F# h

Ne volim januar, ni bele zimske vragove.
 U svakom snegu vidim iste tragove,
 tragove malih stopa, broj trideset i ko zna,
 kako polako odlaze.

Više ne prolazim ulicom Dositejevom
 i nemam pojma, kad neko pita, gde je to.
 Tih dvesta šest koraka dužinom tog sokaka
 nikad ja nisam brojao.

Nisam te nikad čuvao,
 nisam te nikada mazio, pazio.
 Tvoju sam ljubav gazio,
 i svemu smišljao broj.

Nisam te nikad štedeo
 i nisam umeo stati ni ostati.
 Šta će od mene postati,
 mali andjele moj?

F# h F# h

Ne gledam filmove iz ranih sedamdesetih,
 dosta je suza i ristanaka nesretnih.
 Ko takve stvari snima? Baš čudnog sveta ima,
 tako se lako rasplacu.

Nisam te nikad čuvao,
 nisam te nikada mazio, pazio.
 Tvoju sam ljubav gazio,
 i svemu smišljao broj.

Nisam te nikad štedeo
 i nisam umeo stati ni ostati.
 Šta će od mene postati,
 mali andjele moj?

10. januar	Glas svobodne Jelovice	orientacijsko tekmovanje
	Reteče pri Škofji Loki	ČG, PP, grče, 40+
	Kontakt: www.rsk.rutka.net/gsj , baudazn@gmail.com	Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka

16.–18. januar	Tečaj za specialiste prve pomoči	izobraževalni vikend
	Pokljuka	PP in starejši
	Kontakt: gregor.robic@gmail.com , jure.ausec@gmail.com	Zveza tabornikov Slovenije

30.–31. januar	Zimsko orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	Slouenske Konjice	ČG, PP, RR in grče
	Rok prijav: do 15. januarja 2015 (50 €/ekipo), nato do 25. januarja 2015 (60 €/ekipo)	
	Kontakt: zot.rutka.net	Rod XI. SNOUB Maribor

5. februar	MZT žur	zabava
	Ljubljana	PP in starejši (16+)
	Več informacij bo kmalu na voljo na Facebooku.	
	Kontakt: info@mzt.org	Mestna zveza tabornikov Ljubljana

Korajža se opravičuje: V pretekli številki nas je obiskal tiskarski škrt in zapisal, da bo akcija Očistimo Kranj 2015 potekala na drug datum, kot bo v resnici. Prosimo, da na svojem taborniškem koledarju popravite napako in zapišete 28. marec 2015, organizatorjem pa se iskreno opravičujemo.

Primate se! Slikali se bomo. Foto: RLG

Kelnar'ce na taborniškem žuru. Foto: SiNi

Zadnja plat

Ureja: Matic Pandel

Palčk polna usta. Foto: SiNi

Opa, sem mislila, da so sušice. Foto: Sabina Belc

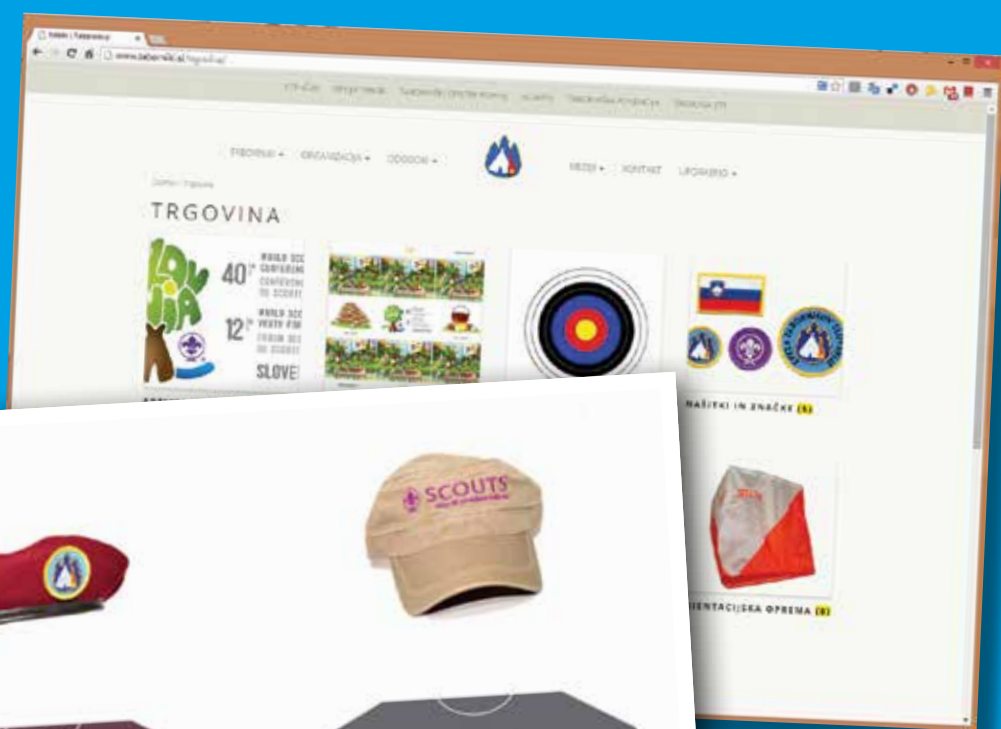
Naj gori. Foto: Matic Pandel

Čirule čarule! Foto: Žan Kuralt

Tabornik in tabornica, čakajo vaju nova oblačila!

Obišči taborniško spletno trgovino, kjer te pričakujejo nova taborniška oblačila in številni drugi artikli, med katerimi jih je veliko na voljo po znižanih cenah. Plačati lahko z bančnim nakazilom ali po pouzetju, izdelke pa prejmeš po pošti oziroma jih prevzameš osebno na sedežu ZTS.

www.taborniki.si/trgovina